

Inpassingsplan

Windpark Westfrisia

IMRO-codering: NL.IMRO.9927.IPWINDPRKWESTFR-VA01

Lievense **CSO**
infra water milieu

Inpassingsplan

Windpark Westfrisia

IMRO-codering: NL.IMRO.9927.IPWINDPRKWESTFR-VA01

Opdrachtgever

Provincie Noord-Holland
Postbus 3007
2001 DA Haarlem

Contactpersoon opdrachtgever

T. Smeelen

Contactpersoon LievensesCSO

D. van Zandvoort
088-9102100
dvzandvoort@lievenseseco.com

Projectcode: 15M3014
Versiedatum: december 2016
Status: vastgesteld

Windpark Westfrisia

Inhoudsopgave

Toelichting	3
Regels	67
Hoofdstuk 1 Inleidende regels	69
Artikel 1 Begrippen	69
Artikel 2 Wijze van meten	71
Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels	73
Artikel 3 Bedrijf - Windturbinepark	73
Hoofdstuk 3 Algemene regels	75
Artikel 4 Anti-dubbel tel regel	75
Artikel 5 Verhouding met het bestemmingsplan	76
Artikel 6 Bevoegdheid gemeente vaststellen bestemmingsplan	77
Artikel 7 Algemene aanduidingsregels	78
Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels	79
Artikel 8 Overgangsrecht	79
Artikel 9 Slotregel	80

Toelichting

Inpassingsplan Windpark Westfrisia

Medemblik

Januari 2017

Toelichting Inpassingsplan Windpark Westfrisia

Definitief

Januari 2017

Autorisatie		
Documentnummer	Versiedatum	Status
Inpassingsplan Windpark Westfrisia NL.IMRO.9927.IPWINDPRKWESTFR-VA01	Januari 2017	
Opgesteld door:		Datum
Mw. mr. D.M.T.J. van Zandvoort	Senior jurist Omgevingsrecht LievenseCSO	1-2017
Geverifieerd door:	Functie	Datum
Dhr. H. van. Engelenburg	Projectleider	1-2017

Inhoud

1	Inleiding	1
1.1	Achtergrond	1
1.2	Elektriciteitswet 1998	2
1.3	Nut en noodzaak	3
1.4	Provinciaal coördinatieregeling en inpassingsplan	5
2	Beleidskader	7
2.1	Rijksbeleid	7
2.2	Provinciaal beleid	8
3	Ruimtelijke inpassing Windpark Westfrisia	14
3.1	Het landschap	14
3.2	Huidig gebruik	14
3.3	Ontwikkeling rondom plangebied	16
3.4	Projectgebied en locatiekeuze windturbines	17
3.5	Planologische regeling	18
3.6	Ruimtelijke inpassing in beleidskaders	18
4	Onderzoek	24
4.1	Onderzoeksopzet	24
4.2	Bodem en waterhuishouding	25
4.3	Natuur	27
4.4	Slagschaduw	34
4.5	Cultuurhistorie	36
4.6	Geluid	39
4.7	Veiligheid	42
4.8	Energieopbrengst	48
4.9	Vormvrije m.e.r.-beoordeling	49
5	Juridische planopzet	50
6	Uitvoerbaarheid	53
6.1	Kostenverhaal	53
6.2	Financiële uitvoerbaarheid	54
6.3	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	55

Bijlage 1: Waterhuishoudkundig plan

Bijlage 2: Ecologische beoordeling realisatie Windpark Westfrisia te Zwaagdijk

Bijlage 3: Onderzoek akoestiek en slagschaduw Windpark Westfrisia

Bijlage 4: ArcheoPro Archeologisch rapport Nr. 15062 Windpark Westfrisia

Bijlage 5: Zwaagdijk, Windpark Westfrisia, Inventariserend Veldonderzoek, proefsleuven

Bijlage 6: Onderzoek en correspondentie TNO

Bijlage 7: Vormvrije m.e.r.-beoordeling Windpark Westfrisia

Bijlage 8: Antwoordnota

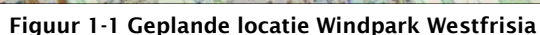
1 Inleiding

1.1 Achtergrond

Op 13 september 2010 heeft Windpark Westfrisia BV een aanvraag ingediend bij Provinciale Staten (hierna PS) voor het vaststellen van een provinciaal inpassingsplan voor de bouw van 5 windturbines in de gemeente Medemblik. Windpark Westfrisia BV wil langs de N23 (Westfrisiaweg) tussen de woonkernen Zwaagdijk-Oost en Zwaagdijk-West 5 windturbines bouwen. In de aanvraag is vermeld dat het gaat om 5 windturbines met een ashoogte van maximaal 85 meter en een rotordiameter van 82 meter. De te realiseren capaciteit ligt tussen 10 en 13 megawatt (MW), afhankelijk van de turbinekeuze.

De gemeente Medemblik (voorheen Wervershoof) wenst geen medewerking te verlenen aan de realisatie van het windpark. Op het moment van de aanvraag was een integraal windplan voor de regio West-Friesland in voorbereiding, waarvan dit plan onderdeel zou uitmaken. Als gevolg van het coalitieakkoord 2011-2015 werd het ontwikkelen van dit windplan stopgezet en is het beleid voor Wind op Land ontwikkeld. Naar aanleiding van het ontwikkelen van dit beleid, hebben PS eind 2012 de overgangsregeling vastgesteld in de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV). Het ingediende plan valt onder overgangsregeling (zie paragraaf 2.2.3).

De aanvraag voorziet in de bouw van vijf windturbines met een ashoogte van maximaal 85 meter en een rotordiameter van 82 meter langs de N23. De locatie ligt ten noorden van de N23 tussen de bebouwing van Zwaagdijk-Oost en Zwaagdijk-West, zie Figuur 1-1.

In de aanvraag is tevens opgenomen dat drie solitaire windturbines aan de Droge Wijmerweg en de Poelweg in Medemblik worden verwijderd. Deze turbines kunnen in beginsel worden ingezet voor herstructureringsprojecten als bedoeld in artikel 32, lid 4 van de PRV. Als deze turbines niet in dat kader worden ingezet, saneert initiatiefnemer deze turbines in het kader van de realisatie van Windpark Westfrisla.¹

De bevoegdheid tot het vaststellen van dit inpassingsplan door PS is gegeven in artikel 9e, lid 1 van de Elektriciteitswet 1998 (E-wet). In 2010 is door de inwerkingtreding van de Crisis- en herstelwet de E-wet aangepast. Op grond van artikel 9e van de E-wet zijn PS bevoegd inpassingsplannen vast te stellen voor de aanleg of uitbreiding van windturbineparken voor de opwekking van windenergie met een capaciteit van 5 tot 100 MW. Artikel 9e, lid 2 van de E-wet geeft PS in ieder geval de verplichting om gebruik te maken van deze bevoegdheid wanneer een initiatiefnemer zich bij hen heeft gemeld en de gemeente een aanvraag tot vaststelling of wijziging van het bestemmingsplan heeft afgewezen. PS moeten, als zij gebruik maken van deze bevoegdheid, wel onderzoeken of het initiatief past binnen de kaders van een goede ruimtelijke ordening (zie hoofdstuk 2 t/m 5).

De in de Elektriciteitswet 1998 opgenomen inpassingsbevoegdheid voor PS is ingegeven vanuit de gewenste verduurzaming van onze energievoorziening en de

¹ Conform inpassingsverzoek 2010 en nadere verklaring van Windpark Westfrisia B.V. d.d. 18 mei 2015.

realisatie van gemaakte afspraken over de capaciteit van windenergie in Nederland. Om dit te bewerkstelligen heeft de wetgever overwogen dat het “voor het gewenste tempo ook van groot belang is dat de provincies de regie nemen in het aanleggen van windmolenparken”. Daarbij moeten PS wel beoordelen of het windturbinepark past in een goede ruimtelijke ordening: *“de opgenomen verplichting heeft betrekking op de toepassing van de bevoegdheid als zodanig, en niet op de locatie, vorm of anderszins inhoudelijke afwegingen, zodat PS nog steeds een uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening acceptabele beslissing zullen moeten nemen”*.²

Het voorliggende inpassingsplan voorziet in een planologische regeling ten behoeve van Windpark Westfrisia en beschrijft hoe het Windpark Westfrisia past binnen een goede ruimtelijke ordening.

1.3 Nut en noodzaak

1.3.1 Nationale doelstellingen windenergie

De uitstoot van broeikasgassen als gevolg van de energieconsumptie kan worden beperkt door energiebesparing en door (grootschalige) inzet van duurzame energiebronnen. Een dergelijke omschakeling in de Nederlandse elektriciteitsvoorziening betekent een forse inspanning. Nederland heeft voor wat betreft de doelstelling op het gebied van duurzame energie aansluiting gezocht bij de taakstelling die in Europees verband is geformuleerd. Deze EU-taakstelling voor duurzame energie bedraagt voor Nederland 14% van het energiegebruik in 2020. De Nederlandse regering heeft met het Nationaal Energieakkoord de taakstelling voor Nederland verhoogd naar 16% in het jaar 2023. In 2023 moet dus 16% van het totale jaarlijkse energieverbruik afkomstig zijn uit duurzame energiebronnen.

Rijk en provincies hebben een akkoord gesloten over het realiseren van 6000 MW (54 PJ) operationeel windvermogen in 2020. Het realiseren van de 6000 MW is een gedeelde verantwoordelijkheid van Rijk, provincies, gemeenten en marktpartijen zoals bekrachtigd in het Nationaal Energieakkoord. Op 18 juni 2013 heeft het IPO namens de provincies de Ministers van Infrastructuur en Milieu en van Economische Zaken laten weten dat de provincies er in geslaagd zijn om de volledige 6000 MW te verdelen over de individuele provincies. Voor Noord-Holland is een taakstelling opgenomen van 685,5 MW windenergie.

De afspraken die in 2013 zijn gemaakt tussen Rijk en provincies zijn in het bestuurlijk overleg tussen Rijk en IPO van 27 januari 2014 herbevestigd en opgenomen in de nationale Structuurvisie Windenergie op land (zie paragraaf 0). De prestatieafspraken zijn als volgt geformuleerd.

1. Iedere provincie heeft uiterlijk 30 juni 2014 voor zijn deel van de 6000 MW (provinciale taakstelling), de noodzakelijke ruimte planologisch vastgelegd in provinciale structuurvisies.

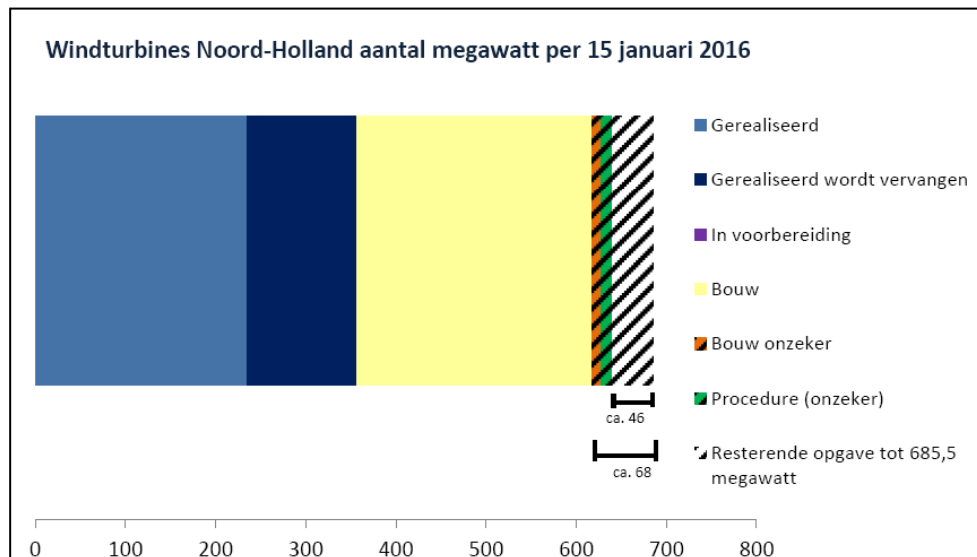
² Kamerstukken II 2009-2010, 32127, nr. 3

2. De provincies en het Rijk spannen zich actief in om de initiatieven voor windenergie die bijdragen aan hun provinciale taakstelling te ontwikkelen door op tijd te starten met de benodigde m.e.r.-procedures, vergunningprocedures, bestemmingsplanprocedures/ inpassingsplanprocedures en coördinatieregelingen, zodat uiterlijk op 1 januari 2018 kan worden begonnen met de bouw van de windturbineparken.
3. Het Rijk en de provincies zorgen voor de invulling van de noodzakelijk randvoorwaarden voor de ontwikkeling van windparken in de door de provincies aangewezen gebieden. Hiertoe is een kernteam geformeerd van Rijk, provincies en brancheorganisatie dat zich richt op de voortgang van de prestatieafspraken en het oplossen van knelpunten.
4. In de provincies die niet leveren wat is afgesproken, wordt de Rijkscoördinatieregeling ingezet.

1.3.2 Taakstelling provincie Noord-Holland

De hierboven beschreven afspraken houden voor de provincie Noord-Holland in dat in 2020 het opgesteld vermogen aan windenergie in totaal 685,5 MW moet bedragen. Dit is een aanvullende opgave van 105,5 MW ten opzichte van de opgave die in 2012 was voorzien.

De monitor Wind op Land³ laat op 15 januari 2016⁴ het volgende beeld zien:

Figuur 1-2 Monitoringsgegevens Wind op Land (15 januari 2016)

Het Windpark Westfrisia maakt onderdeel uit van de overgangsregeling (zie paragraaf 2.2.3).

³ <http://www.noord-holland.nl/web/Projecten/Duurzame-energie/Wind/Wind-op-Land.htm>

⁴ Na de tervisielegging van het ontwerp-inpassingsplan is in september 2016 een nieuwe versie van de monitor 'Wind op Land' opgesteld. Daaruit blijkt dat Windpark Westfrisia een belangrijke bijdrage levert aan het behalen van de provinciale taakstelling.

Rekeninghoudend met de onzekerheid van projecten voor windturbines waarvan de bouwvergunning nog in procedure is of nog niet onherroepelijk is er een resterende opgaven van 46 – 68 MW. Deze restende opgave wordt ingevuld via het herstructureringsbeleid. Hiervoor zijn principe-aanvragen gedaan die op kansrijkheid zijn beoordeeld. Het totale vermogen van de kansrijke initiatieven ligt op 90 MW. Uiterlijk 15 mei 2016 dienen initiatieven die gebruik willen maken van het herstructureringsbeleid een aanvraag voor omgevingsvergunning indienen bij de provincie. Dan wordt duidelijk op welke wijze de resterende opgave wordt ingevuld.

1.4 Provinciaal coördinatie­regeling en inpassingsplan

Met het inpassingsplan Windpark Westfrisia wordt een windpark mogelijk gemaakt met een opgesteld vermogen van circa 13 MW. Gelet op artikel 9^e, lid 1 van de E-wet zijn Provinciale Staten bevoegd hiervoor een inpassingsplan op te stellen. Omdat de gemeente niet wil meewerken aan de realisatie van het Windpark Westfrisia moeten Provinciale Staten op grond van artikel 9^e, lid 2 E-wet gebruik maken van deze bevoegdheid als het plan op basis van een goede ruimtelijke ordening inpasbaar is op de voorgestelde locatie. Is dat niet het geval dan moet de Provincie samen met de initiatiefnemer zoeken naar een alternatieve locatie voor het plan Windpark Westfrisia binnen de provincie.⁵ Op grond van artikel 9f, lid 1 E-wet coördineert Gedeputeerde Staten de voorbereiding en bekendmaking van de besluiten die nodig zijn om uitvoering te geven aan het inpassingsplan. Van coördinatie kan worden afgezien als dit de procedure niet in betekenden mate versneld of andere voordelen heeft. Daarnaast is Gedeputeerde Staten op grond van artikel 9f, lid 2 aangewezen als bevoegd gezag voor alle noodzakelijke uitvoeringsvergunning, tenzij het om een bevoegdheid gaat van een bestuursorgaan van het Rijk.

Een provinciaal inpassingsplan heeft de status van een bestemmingsplan, maar wordt vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland. In een inpassingsplan wordt de bestemming van de betrokken gronden bindend bepaald. Na vaststelling maakt het inpassingsplan op grond van artikel 3.28, derde lid van de Wet ruimtelijke ordening, deel uit van de bestemmingsplannen waarop het betrekking heeft. De wettelijke procedure voor vaststelling van het inpassingsplan is gelijk aan de procedure voor de vaststelling van een bestemmingsplan. Provinciale Staten hebben op 9 november 2015 op grond van artikel 3.33, lid 1, sub b van de Wro juncto artikel 9f, lid 1 E-wet besloten het inpassingsplan voor te bereiden samen met de uitvoeringsbesluiten. Dit betekent dat zowel de planologische inpassing, in de vorm van het inpassingsplan, als de uitvoeringsbesluiten voor de realisatie van het windpark gelijk tijdig worden voorbereid en bekend gemaakt. De ontheffing Flora- en faunawet is uitgezonderd van deze coördinatie omdat hiervoor met coördinatie geen sprake is van een versnelling van de procedure.

⁵ MvT Crisis- en herstelwet: TK 2009-2010, 32127 nr. 3

1.4.1 Inspraak en beroep

Het inpassingsplan en de uitvoeringsbesluiten worden in één keer ter inzage gelegd. Dit geldt zowel voor de ontwerpbesluiten als de definitieve besluiten. Iedereen kan zienswijzen indienen op de ontwerpbesluiten.

Tegen de vastgestelde besluiten kan door belanghebbenden die tegen een of meerdere ontwerpbesluiten een zienswijze hebben ingediend, rechtstreeks beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

1.4.2 Crisis- en herstelwet

Omdat de ontwikkeling van het beoogde windpark een project betreft als bedoeld in het eerste lid van artikel 9e van de Elektriciteitswet, alsmede voor de 'ontwikkeling en verwezenlijking van werken en gebieden krachtens Afdeling 3.5 Wro', is op grond van artikel 1.1, eerste lid, onder a in samenhang met categorie 1.2 en 2.1 van bijlage I van de Crisis- en herstelwet, de Crisis- en herstelwet van toepassing. Dit brengt onder meer met zich mee dat:

- de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, na afloop van de beroepstermijn, een termijn van 6 maanden heeft voor het doen van een uitspraak op een beroep;
- dat een niet tot de centrale overheid behorende overheid (rechtspersoon of bestuursorgaan) niet tegen het inpassingsplan of overige besluiten van een rijksoverheidsorgaan in beroep kan gaan;
- dat het beroepschrift meteen de gronden van beroep moet bevatten (het indienen van een pro-forma beroepschrift is niet mogelijk).

2 Beleidskader

In dit hoofdstuk komen de beleidskaders aan bod die van invloed zijn op de ontwikkeling van het Windpark Westfrisia. Daarbij wordt met name gekeken naar het rijksbeleid en provinciaal beleid.

2.1 Rijksbeleid

2.1.1 Europese richtlijn 2009/28/EG

De Europese richtlijn 2009/28/EG verplicht Nederland om in 2020 14% van het totale bruto-eindverbruik aan energie afkomstig te laten zijn uit hernieuwbare bronnen (oftewel duurzame energie). In het Energie Akkoord is de Nederlandse ambitie vastgelegd dat in 2020 14% van het finale energiegebruik bestaat uit duurzame energie. In 2023 moet dit 16% zijn. Er wordt ingezet op een mix van duurzame energiebronnen, waarvan windenergie er één is. De Rijksdoelstelling voor windenergie op land bedraagt 6.000 MW aan opgesteld vermogen in 2020. Het huidige opgesteld vermogen aan windenergie op land bedraagt ongeveer 3.000 MW⁶.

2.1.2 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 vastgesteld. Het Rijk zet in de SVIR uiteen welke nationale belangen het heeft in het ruimtelijke en mobiliteitsdomein en welke instrumenten hiervoor worden ingezet. Het Rijk schetst in de SVIR ambities voor Nederland in 2040, gericht op concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid. In de SVIR zijn 13 nationale belangen benoemd, waarvoor het Rijk verantwoordelijk is en resultaten wil boeken. Eén er van is "ruimte voor het hoofdnetaanleg voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie". Om te kunnen voldoen aan de gestelde verplichtingen en een toekomstbestendige energievoorziening te realiseren, is er onder andere behoefte aan voldoende ruimte voor productie van elektriciteit op land en op zee.

Het is primair de taak van provincies en gemeenten om voldoende ruimte te bieden voor duurzame energievoorziening (zoals zonne-energie en biomassa). Het ruimtelijk rijksbeleid voor (duurzame) energie beperkt zich daarom tot grootschalige windenergie op land en zee, gelet op de grote invloed op de omgeving en de omvang van deze opgave.

Structuurvisie Windenergie op land

Op 28 maart 2014 heeft het kabinet de Structuurvisie Windenergie op Land (SvWOL) vastgesteld. De SvWOL is een uitwerking van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. In deze uitwerking presenteert het kabinet een ruimtelijk plan voor de doorgroei van windenergie op het grondgebied van Nederland (land en grote wateren, uitgezonderd de Noordzee). Doelstelling voor dit plan is, om zodanige voorwaarden te scheppen dat in 2020 een opwekkingsvermogen van ten minste 6000 megawatt (MW) aan windturbines operationeel is.

Om de doelstelling van 6000 MW te halen is het noodzakelijk dat ook buiten de

⁶ Bron: windstats.nl (februari 2016)

gebieden die geschikt zijn voor grootschalige windenergie ruimte wordt geboden voor kleinere windturbineparken. De afspraken houden daarom verder in, dat provincies in hun structuurvisies aangeven waar buiten de grootschalige windenergiegebieden ruimte is voor kleinschaliger ontwikkeling van windturbines en waar niet. De provincies zijn tevens verantwoordelijk voor de coördinatie van de vergunningen en de communicatie, maar kunnen ook hierover uitvoeringsafspraken maken met gemeenten. In verband met de taakstelling en haar eigen structuurvisie zijn de provincies de regisseur en bewaken daarmee de samenhang van de windenergieprojecten.

2.1.3 Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 en het Barro

In de Structuurvisie Buisleidingen is vastgelegd hoe het Rijk de komende 20 tot 30 jaar ruimte wil reserveren in Nederland voor toekomstbestendige ondergrondse buisleidingen voor gevaarlijke stoffen zoals aardgas, olieproducten en chemicaliën. In de Structuurvisie wordt een hoofdstructuur van verbindingen aangegeven zo nodig met een ruimtelijke reservering om ook in de toekomst een ongehinderde doorgang van buisleidingstransport van nationaal belang mogelijk te maken. Dit hoofdtracé voor buisleidingen vastgelegd op een visiekaart.

De Structuurvisie Buisleidingen is deels vertaald in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op grond van het Barro moeten gemeenten en provincies ter plaatse van het hoofdtracé rekening houden met de toekomstige ontwikkeling van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Op grond van het Barro moet rekening worden gehouden met een breedte van 70 meter waarbinnen geen bestemmingen mogen worden gegeven die de komst van nieuwe aardgasleidingen zouden kunnen belemmeren. Als een tracé als 'indicatief' op de visie kaart is aangegeven mogen gemeenten het tracé optimaliseren (wijzigen) binnen een afstand van 250 meter aan weerszijde van het indicatieve tracé. Bij de realisatie van nieuwe planologische ontwikkelingen moet hiermee rekening worden gehouden.

2.2 *Provinciaal beleid*

2.2.1 Structuurvisie Noord-Holland 2040

De Structuurvisie Noord-Holland 2040 is gewijzigd vastgesteld door Provinciale Staten op 28 september 2015. In deze structuurvisie zijn drie hoofdbelangen geformuleerd, die gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de Provincie vormen: 'klimaatbestendigheid', 'ruimtelijke kwaliteit' en 'duurzaam ruimtegebruik'. Hierbij richt de Provincie zich uitdrukkelijk op ruimtelijke vraagstukken die op regionale en bovenregionale schaal spelen en/of gevolgen hebben.

De provincie Noord-Holland geeft prioriteit aan het opwekken van duurzame energie. Om de verduurzaming van de energievoorziening sneller en efficiënter te laten verlopen wordt ingezet op innovatie en het versterken van bedrijvigheid. Ook het economisch potentieel van de verduurzaming van de energievoorziening moet worden benut. Daarbij zal de provincie de energiesector ondersteunen vanuit de verwachting dat wanneer de prijzen zullen dalen, meer zal worden geïnvesteerd in duurzame energie. Balans tussen economische potentie en maatschappelijk draagvlak is hierbij

van groot belang. Speerpunten voor duurzame energie vanuit het provinciaal beleid zijn:

- duurzaam bouwen (vooral duurzaam renoveren);
- offshore windenergie (inclusief kennisontwikkeling);
- zonne-energie;
- biomassavergassing (vooral kennisontwikkeling).

Om te voldoen aan de taakstelling voor windenergie op land zet het provinciaal beleid in op realisatie van de Windpark Wieringermeer, bestaande windturbines, herstructurering van bestaande windturbineparken, de uitvoering van de overgangsregeling voor aanvragen gedaan voor 2011 en de 1 op 1 vervanging van bestaande turbines. Er is gekozen om zowel in het ruimtelijk, economisch als maatschappelijk spoor herstructurering van windenergie op land mogelijk te maken om aan de taakstelling te voldoen.

Op een kaartbijlage van de structuurvisie worden negen herstructureringsgebieden aangeduid, met daarbinnen indicatief aangegeven zones waar plaatsing van een windpark – na een nadere afweging op regionale schaal – in principe met meest wenselijk vindt. Buiten deze herstructureringsgebieden is plaatsing van windturbines verboden. In de onderstaande afbeeldingen zijn de contouren van de herstructureringsgebieden weergegeven. In één van de suggestiestroken⁷ is het geplande Windpark Westfrisia gesitueerd.

⁷ Binnen de herstructureringsgebieden zijn indicatief aangegeven zones opgenomen – aangeduid als suggestiestroken. Hier vindt de provincie de plaatsing van een windpark – na een nadere afweging op regionale schaal – in beginsel het meest wenselijk. De exacte locatie van een windpark wordt bepaald in de omgevingsvergunning (Structuurvisie Noord-Holland 2040)

Figuur 2-1 Themakaart Structuurvisie: Voldoende ruimte voor het opwekken van duurzame energie (rode peil = locatie initiatief)

(<https://www.noord-holland.nl/web/Themas/Ruimtelijke-ordening/Structuurvisie.htm>)

Beleidskader Wind op Land

Het nieuwe beleid voor windenergie, dat door de provincie is opgesteld naar aanleiding van de aangepaste taakstelling, is opgenomen in het beleidskader Wind op land 2014. Met de vaststelling van het beleidskader Wind op land 2014 komt het op 17 december 2012 vastgestelde vigerend beleidskader Wind op land 2012 te vervallen. Voorafgaand aan dit beleidskader is een 'Vorstudie Noord-Hollandse Windlandschappen' uitgevoerd als eerste stap voor een zo goed mogelijke landschappelijke inpassing van windturbines. De voornaamste ruimtelijk

landschappelijke uitgangspunten uit de Voorstudie zijn opgenomen en uitgewerkt in het beleidskader.

Het beleidskader gaat uit van het respecteren van bestaande rechten en de herstructurering van bestaande windturbines onder strikte voorwaarden. Voor initiatieven kenbaar gemaakt, middels een vergunningaanvraag of verzoek tot vaststellen van bestemmingsplan op inpassingsplan, vóór 11 april 2011, is in de PRV een uitzonderingsregeling opgenomen. Deze initiatieven moeten voldoen aan de uitgangspunten van ruimtelijke kwaliteit zoals opgenomen in het beleidskader nu het initiatief betrekking heeft op het bouwen van één of meer windturbines binnen de vastgestelde herstructureringsgebieden.

Beleidsregel Wind op Land – Uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied

In de Beleidsregels Wind op Land zijn de negen herstructureringsgebieden (HG's) en de ruimtelijke uitgangspunten per herstructureringsgebied nader uitgewerkt. Dit document is bedoeld om initiatieven voor windparken (beter) te kunnen beoordelen op ruimtelijke kwaliteit en te kunnen rangschikken naar (ontwikkelings)voorkeur.

Hoewel windturbines vanuit ruimtelijk-landschappelijk perspectief in alle HG's verantwoord kunnen worden (bij)geplaatst is er wel een 'lichte' rangschikking te maken in wenselijkheid, onder andere bepaald door lokale landschappelijke kenmerken.

2.2.2 Leidraad landschap en cultuurhistorie

De provinciale visie op ruimtelijke kwaliteit en de kernkwaliteiten van de verschillende landschappen en dorpen van Noord-Holland is vastgelegd in de Leidraad landschap en cultuurhistorie behorend bij de Structuurvisie 2040. De Leidraad is op 21 juni 2010 vastgesteld en dient om de provincie en andere partijen te helpen bij het opstellen van ruimtelijke plannen met kwaliteit. Nieuwe plannen dienen de ontwikkelingsgeschiedenis, de ordeningsprincipes en bebouwingskarakteristiek van het landschap en de inpassing in de ruimere omgeving als uitgangspunten te hanteren.

In de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie wordt uitgegaan van een aantal kernkwaliteiten per landschapstype dat in Noord-Holland voor komt. De provincie kiest ervoor de ontwikkeling van windenergie te concentreren in enkele gebieden. De polder Wieringermeer is aangewezen als windgebied. Om de provinciale belangen ruimtelijke kwaliteit en duurzaam ruimtegebruik te borgen, stuurt de provincie binnen én buiten bestaand bebouwd gebied (BBG) op de ruimtelijke ontwikkeling van windenergie op land. Ook nearshore ontwikkelingen in de grote wateren IJsselmeer, Markermeer en IJmeer worden hiertoe gerekend. De provincie geeft sturing aan de ruimtelijke ontwikkeling van windenergie door de beperkte ontwikkeling van windenergie te bundelen in windparken en te koppelen aan de herstructurering van solitaire windturbines en verouderde lijnopstellingen. Een verdere uitwerking van dit beleidsuitgangspunt is opgenomen in het Beleidskader Wind op Land.

2.2.3 PRV

Bij de Structuurvisie hoort een Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV), die de regels stelt waaraan bestemmingsplannen, wijzigings- en uitwerkingsplannen, beheersverordeningen en (tijdelijke) omgevingsvergunningen waarbij wordt afgeweken van het bestemmingsplan dienen te voldoen. In tegenstelling tot de Structuurvisie Noord-Holland 2040 is de verordening bindend. Het is aan gemeenten om hun ruimtelijke plannen in overeenstemming te brengen met de PRV.

Vanaf 15 januari 2016 is de meest recente PRV in werking getreden. Hierin is nieuw beleid dat door de Provinciale Staten op 14 december 2014 en 2 maart 2015 is vastgesteld verwerkt. Voor initiatieven van windturbineparken op land die binnen de herstructureringsopgave vallen zijn regels opgenomen. Het gaat onder meer om het minimaal aantal turbines en de minimale afstand tot woningen. Ook is een overgangsregeling opgenomen voor initiatieven die zijn aangevraagd voor 11 april 2011. Voor deze initiatieven zijn aparte regels gesteld.

Overgangsregeling

Bij de wijziging van het beleid voor wind op land in 2012 is in artikel 32, lid 8 PRV een overgangsregeling opgenomen voor vergunningsaanvragen voor het bouwen of opschalen van één of meer windturbines of een verzoek tot het wijzigen van een bestemmingsplan of het vaststellen van een inpassingsplan, die zijn ingekomen vóór 11 april 2011. Dit is de datum waarop het coalitieakkoord is gesloten. Voor zover nu bekend komt alleen Windpark Westfrisia in aanmerking voor toepassing van de overgangsregeling. Artikel 32, lid 8 PRV stelt 5 voorwaarden aan een initiatief:

- a. er moet voor 11 april 2011 een vergunningsaanvraag voor het bouwen of opschalen van een of meer windturbines of een verzoek tot het wijzigen van een bestemmingsplan of het vaststellen van een inpassingsplan voor het bouwen of opschalen van een of meer windturbines zijn ingediend bij het bevoegd gezag;
- b. een windturbine is niet gelegen in een weidevogelleefgebied, de Ecologische Hoofdstructuur of een ecologische verbindingszone;
- c. een windturbine is niet gelegen in een aardkundig monument, een UNESCO erfgoed van uitzonderlijke universele waarden of een voormalig Nationaal Landschap;
- d. de afstand tussen een windturbine en een gevoelige bestemming bedraagt minimaal vier maal de ashoogte en minimaal 300 meter;
- e. de bepalingen van artikel 15 in acht zijn genomen.

Artikel 15 betreft de ruimtelijke kwaliteitseis ingeval van verstedelijking in het landelijk gebied en voor windturbines en luidt:

1. een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking als bedoeld in de artikelen 12, 13, 13a en 14 in het landelijk gebied, voldoet aan de uitgangspunten zoals vermeld in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (PS d.d. 21 juni 2010) ten aanzien van:
 - a. de kernkwaliteiten van de verschillende landschapstypen en aardkundige waarden als bedoeld in artikel 8;

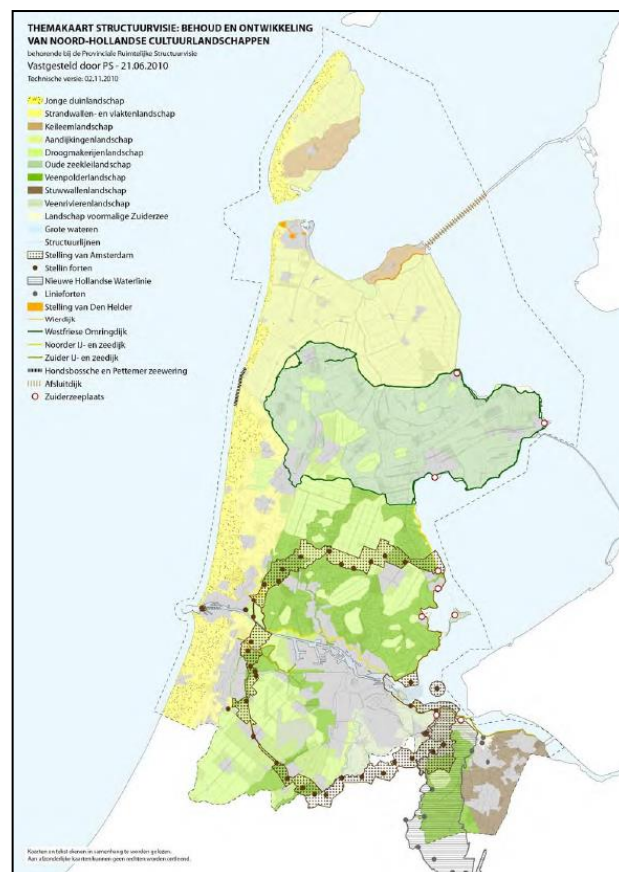
- b. de kernkwaliteiten van de bestaande dorpsstructuur waaraan wordt gebouwd;
 - c. de openheid van het landschap daarbij inbegrepen stilte en duisternis;
 - d. de historische structuurlijnen;
 - e. cultuurhistorische objecten.
- 2. De toelichting van een bestemmingsplan geeft aan in welke mate ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde functies rekening is gehouden met:
 - a. de ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap;
 - b. de ordeningsprincipes van het landschap;
 - c. de bebouwingskarakteristieken (architectuur, stedenbouw, openbare ruimte) ter plaatse;
 - d. de inpassing van de nieuwe functies in de ruimere omgeving (grotere landschapseenheid);
 - e. de bestaande kwaliteiten van het gebied (inclusief de ondergrond) als hiervoor bedoeld en de maatregelen die nodig zijn om negatieve effecten op deze kwaliteiten op te heffen in relatie tot de nieuwe functies.
- 3. Een bestemmingsplan dat voorziet in bestemmingen en regels die het bouwen of opschalen van een of meer windturbines binnen de op kaart 9 en op de digitale verbeelding ervan aangegeven herstructureringsgebieden mogelijk maken voldoet aan de uitgangspunten voor ruimtelijke kwaliteit zoals vermeld in het beleidskader Wind op Land (PS 15 december 2014).
- 4. In het kader van de bestemmingsplanprocedure als bedoeld in het eerste lid wordt de Adviescommissie Ruimtelijke Ontwikkeling (ARO) om advies gevraagd over plannen met grote impact.
- 5. Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels stellen ten aanzien van de uitgangspunten als bedoeld in het eerste lid teneinde te garanderen dat de ruimtelijke kwaliteit toeneemt.

3 Ruimtelijke inpassing Windpark Westfrisia

3.1 Het landschap

Het projectgebied ligt in het 'oude zeekeilandschap' van West Friesland. Een gevarieerd historisch landschap, waarbij lange lintdorpen de structuur van het door de zee gevormde landschap volgen en herkenbaar maken. Kernmerken voor dit landschap is het half open karakter, bestaande uit overwegend vlak terrein met tuinbouw en gras- en bouwland. Vanaf de A7 naar het oosten waaieren de linten naar het noorden en zuiden uit. Het landbouwgebied er tussen, is steeds in de orde van één kilometer breed.

De afgelopen decennia is het gebied tussen Hoorn en Enkhuizen verdicht door de aanleg van infrastructuur (Westfrisiaweg), woon- en werkgebieden en agrarische bebouwing. Rondom Midwoud-Nibbixwoud-Hauwert is het oorspronkelijke landschap en de openheid het best bewaard. Het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk is in de afgelopen decennia steeds meer verstedelijkt. Het gebied ten noorden van de Zwaagdijk heeft meer het oorspronkelijk agrarische karakter behouden.

Figuur 3-1 Themakaart cultuurlandschappen

3.2 Huidig gebruik

Het plangebied voor Windpark Westfrisia ligt in het westelijke deel van de 15^e-eeuwse Polder het Grootslag. Deze polder betreft een laaggelegen en vlak gebied met een ondergrond van vooral klei- en zavelgronden. Het land in en om het plangebied is afwisselend als weidegebied en als akkerland in gebruik. Aardappelen vormen een belangrijk streekproduct. Er komen ook boomgaarden en kassen voor (deels als caravanopslag in gebruik).

De Zwaagdijk maakt deel uit van de dijkkring van de polder en heeft aan weerszijden lintbebouwing en wegbeplantingen van onder meer es. Vanaf deze weg heeft men af en toe zicht op het open land achter de bebouwing, maar langs een groot deel is dit zicht beperkt door de aanwezige bebouwing en beplanting. De weg is nagenoeg recht,

op enkele plekken zijn de sporen van voormalige dijkdoorbraken terug te vinden zoals bij De Weel, een wiel aan de noordkant van het plangebied. Verder ligt er een 150 kV station en een cluster van grote winkels (Jumbo, Aldi, Pets' Place) aan de noordoostzijde van het plangebied. Beide worden via de Zwaagdijk ontsloten. De Rijweg staat haaks op de Zwaagdijk en vormt de westelijke begrenzing van Polder het Grootslag en het plangebied voor Windpark Westfrisia. De Rijweg heeft ook een wegbepanting, maar (doorlopende lint-) bebouwing ontbreekt hier. Aan de westkant is het bedrijventerrein Zevenhuis in ontwikkeling. Het eerste bedrijfsgebouw is hier inmiddels geplaatst. In de omgeving van het projectgebied liggen de dorpen Zwaagdijk-West, Zwaagdijk-Oost Westwoud, Oosterblokker en Zwaag. De dorpen Zwaagdijk-West en Zwaagdijk-Oost bestaan uit lintbebouwing en liggen in de directe omgeving van het projectgebied.

De huidige Westfrisiaweg ligt op een bredere open strook midden door de polder. Deze (nu nog grotendeels enkelbaans) weg tussen Hoorn en Enkhuizen vormt de zuidelijke grens van het plangebied. De verkaveling van het plangebied ligt min of meer haaks op de Westfrisiaweg en de Zwaagdijk. Oorspronkelijk ging het om zeer smalle langgerekte kavels, maar deze zijn door ruilverkaveling samengevoegd tot meer efficiënte bredere landbouwpercelen.

De Noorderboekert loopt dwars op de Westfrisiaweg door de polder. Deze weg vormt de oude verbinding tussen Westwoud en Zwaagdijk, heeft zeer beperkt aanliggende bebouwing en aan een zijde boombeplanting.

Langs de Westfrisiaweg zijn de afgelopen decennia veel stedelijke gebieden ontwikkeld: de woonwijken van Hoogkarspel, Lutjebroek en Bovenkarspel, en het bedrijventerreinen Wfo-abc. Bij Hoorn wordt het bedrijventerrein Zevenhuis ontwikkeld. Het gebied rondom de Westfrisiaweg is daarom aan te merken als verstedelijkend gebied, waar oude structuurlijnen (linten) hun structurerende en identiteitsbepalende waarde verliezen ten gunste van nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik.

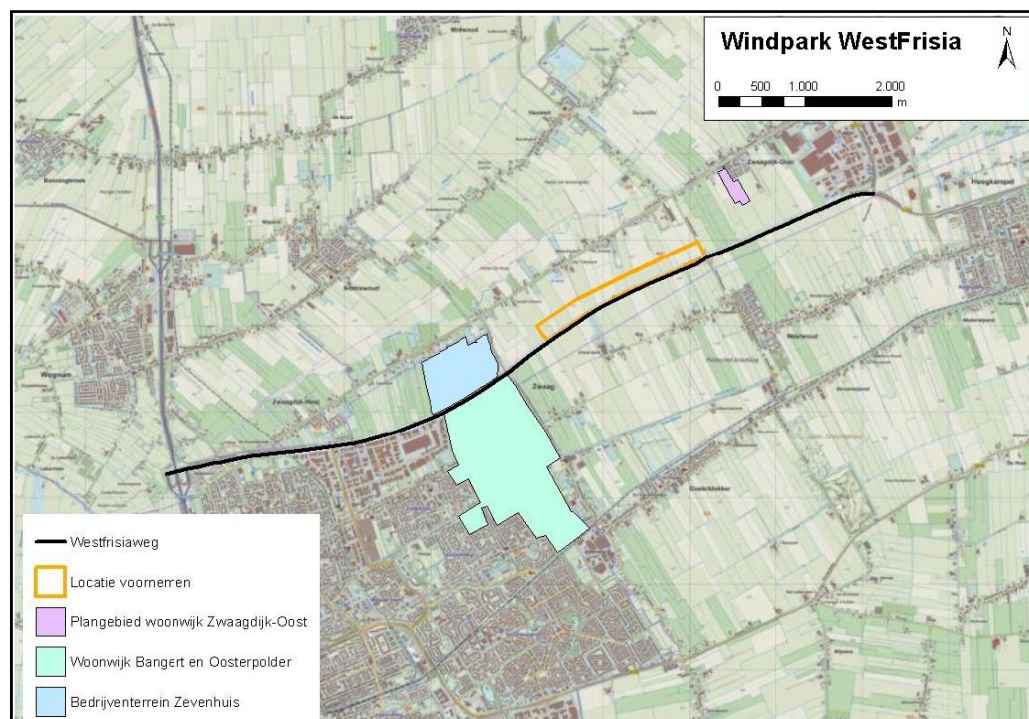
Het projectgebied kent op dit moment een overwegend agrarisch grondgebruik. Aan de zuidzijde van het plangebied wordt de Westfrisia opgewaardeerd met bijbehorende bestemmingen. Aan de zijde van het plangebied gaat het met name om de verlegde watergangen die binnen de gebiedsaanduidingen voor Windpark Westfrisia vallen.

Figuur 3-2 Uitsnede plangebied (bron: www.google.nl/maps)

3.3 Ontwikkeling rondom het plangebied

Het gebied rondom Windpark Westfrisia is de komende jaren volop in ontwikkeling. In de nabijheid van Windpark Westfrisia staan de volgende toekomstige ontwikkelingen gepland (Figuur 3-3):

Figuur 3-3 Toekomstige ontwikkeling in nabijheid plangebied

1. de verbreding en aanpassing van de Westfrisiaweg. De Westfrisiaweg wordt verbreed en op een aantal plekken aangepast. De Westfrisiaweg gaat in de toekomst onder de Rijweg door en kruist de Noorderboekert bovenlangs middels een fly-over. Voor het bedrijventerrein Wfo ABC aan de Markerwaardweg (N240), buigt de weg in zuidelijke richting af. Tussen het industrieterrein en de Westfrisiaweg wordt een nieuwe verbindingsweg aangelegd. Die verbindingsweg sluit met een ongelijkvloerse kruising aan op de bestaande Westfrisiaweg. De werkzaamheden zijn in 2017 afgerond;
2. ontwikkeling van het bedrijventerrein Zevenhuis. De komende jaren wordt het nieuwe bedrijventerrein Zevenhuis verder ontwikkeld. Het nieuwe bedrijvenpark ligt in het Noorden van Hoorn, tegenover de woonwijk Bangert en Oosterpolder. Uitgangspunten bij de ontwikkeling zijn ruimtelijke kwaliteit, representativiteit, duurzaamheid en klimaatneutraliteit. De maximale bouwhoogte op dit terrein bedraagt 30 meter;
3. verdere ontwikkeling van de woonwijk Bangert en Oosterpolder;
4. nieuwbouw ontwikkeling Zwaagdijk-Oost.

Figuur 3-4 Impressie bedrijventerrein Zevenhuis

Met de verbreding en aanpassing van de Westfrisiaweg is bij de uitwerking van het initiatief en het inpassingsplan rekening gehouden. De overige ontwikkeling brengen geen belemmeringen of aandachtspunten voor het Windpark Westfrisia met zich omdat ze op voldoende afstand van het plangebied zijn gelegen.

3.4 Projectgebied en locatiekeuze windturbines

Het projectgebied ligt langs de N23 (Westfrisiaweg) tussen de woonkernen Zwaagdijk-Oost en Zwaagdijk-West.

Er is een aantal redenen waarom initiatiefnemers deze specifieke locatie hebben gekozen voor het windpark:

- er kan op 500 meter afstand van bestaande woningen worden gebouwd, hetgeen initiatiefnemers wenselijk vinden;
- er bevinden zich geen technische belemmeringen voor windparken (denk aan hoogspanningslijnen, buisleidingen en straalpaden) te dicht bij het windpark;
- sinds 2003 is deze locatie binnen het provinciaal beleid aangemerkt als geschikt voor windturbines. Het gebied is op de windkansenkaart 2003 al aangegeven als geschikt gebied voor windenergie.

De exacte positionering van de windturbines is een gevolg van de combinatie van het zoeken naar de maximale afstanden tot bestaande woningen en een veilige afstand tot de buisleiding ten zuiden van de Westfrisiaweg. Vervolgens is er naar gestreefd om de windturbines de Westfrisiaweg te laten volgen en onderling een even grote afstand te

handhaven. Deze opstelling sluit zo aan bij de belangrijkste bestaande infrastructuur in de omgeving. Tegelijkertijd is rekening gehouden met welke grondeigenaren er overeenstemming is bereikt door de initiatiefnemers over de plaatsing van een windturbine.

3.5 Planologische regeling

Op het moment van de aanvraag lag het plangebied binnen de gemeente Wervershoof. Het destijds vigerende bestemmingsplan liet de bouw van een windpark niet toe. Inmiddels behoort het plangebied tot het grondgebied van de gemeente Medemblik. Ter plaatse is het bestemmingsplan Buitengebied uit 2013 van de gemeente Medemblik van kracht. De gronden hebben een agrarische bestemming die de bouw van het windpark niet toelaten. De gemeente Medemblik heeft laten weten geen medewerking te willen verlenen aan het alsnog planologisch mogelijk maken van het windpark.

Het plangebied overlapt aan de zuidkant voor een klein deel met het inpassingsplan 'Westfrisiaweg'. De realisatie van het inpassingsplan Windpark Westfrisia staat de realisatie van de Westfrisiaweg niet in de weg. In alle uitgevoerde onderzoeken is rekening gehouden met de opwaardering van de weg. Daarnaast is in de regels aangegeven dat de ter plaatse geldende gebiedsaanduidingen ten behoeve van het Windpark Westfrisia geen inbreuk mogen maken op de in het inpassingsplan 'Westfrisiaweg' voorziene ontwikkelingen.

3.6 Ruimtelijke inpassing in beleidskaders

3.6.1 Rijksbeleid

Met het initiatief wordt invulling gegeven aan de doelstellingen in de SVIR en de Structuurvisie Windenergie op Land om toekomstbestendige energievoorziening in Nederland te creëren. Deze beleidskaders laten de verdere beleidsmatige uitwerking van kleinschalige windturbineparken over aan de provincies.

In onderstaande afbeelding (Figuur 3-5) is de visiekaart van de Structuurvisie Buisleidingen weergegeven. Hieruit blijkt dat er geen hoofdtracé en indicatief tracé in de omgeving van het plangebied aanwezig is.

Figuur 3-5 Visiekaart hoofddracés Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 (rode peil = plangebied)

3.6.2 Provinciaal beleid

Het inpassingsplanverzoek is binnen gekomen voor 11 april 2011 en kan als zodanig vallen onder de overgangsregeling uit artikel 32, lid 8 van de PRV.

Het initiatief is getoetst aan deze voorwaarden uit artikel 32, lid 8 van de PRV. Hieronder worden de voorwaarden nagelopen en onderbouwd waarom het initiatief aan deze voorwaarden voldoet. Een uitgebreide beschrijving van de voorwaarden is opgenomen in paragraaf 2.2.3.

Tijdstip indienen aanvraag

De aanvraag is voor 11 april 2011, namelijk op 13 september 2010, ingediend.

Ligging initiatief

Het Windpark Westfrisia is niet gelegen in een weidevogelleefgebied, de Ecologische Hoofdstructuur of een ecologische verbindingszone. Ook ligt de locatie niet in een aardkundig monument, een UNESCOerfgoed van uitzonderlijke universele waarden of een voormalig Nationaal Landschap.

Afstand tussen windturbines en gevoelige bestemmingen

De afstand tussen de windturbines en de woningen in de omgeving bedraagt ten minste 500 meter. De minimale afstand is op grond van artikel 32, lid 8 PRV minimaal vier maal de ashoogte en minimaal 300 meter. De maximale ashoogte is gesteld op 85 meter, met een afwijkingsbevoegdheid van 10%, dus 93,50 meter. Dit betekent dat gevoelige bestemmingen op tenminste 374 meter van de windturbines moeten zijn gelegen. Met een afstand van tenminste 500 meter tussen de windturbines en de dichtstbijzijnde woningen wordt voldaan aan deze afstandseis.

Ruimtelijke kwaliteitseisen uit artikel 15 PRV

In artikel 32, lid 8 PRV is vastgelegd dat de bepalingen uit artikel 15 PRV in acht moeten worden genomen. In het derde lid van artikel 15 is opgenomen dat een bestemmingsplan dat voorziet in bestemmingen en regels die het bouwen of opschalen van een of meer windturbines mogelijk maakt binnen de op kaart 9 en de digitale verbeelding ervan aangegeven herstructureringsgebieden, voldoet aan de uitgangspunten voor ruimtelijke kwaliteit zoals vermeld in het beleidskader Wind op land (PS 15 december 2014). Windpark Westfrisia ligt in een herstructureringsgebied. De ontwikkeling moet daarmee voldoen aan dit beleidskader. De Beleidsregeling Wind op land – Uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied, is een uitwerking van de in artikel 15, lid 3 PRV genoemde uitgangspunten en daarmee van toepassing op dit initiatief. Naast de uitwerking van de uitgangspunten bevat de Beleidsregel Wind op land – Uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied ook een handvat voor het rangschikken van herstructureringsaanvragen zoals bedoeld in artikel 32 lid 4 PRV. Deze rangschikking geldt op grond van de uitvoeringsregeling verdeelprocedure herstructurering wind op land voor aanvragen ex artikel 32 lid 4 PRV en niet voor aanvragen op grond van de overgangsregeling.

In de Voorstudie Noord-Hollandse Windlandschappen, Beleidsregel Wind op land – Uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied⁸ en de Leidraad landschap en cultuurhistorie⁹ zijn ruimtelijke uitgangspunten ten aanzien van het herstructureringsbeleid opgenomen. In de ‘Noord-Hollandse Windlandschappen, voorstudie ten behoeve van Beleidskader en Plan-mer Wind op Land’ is het gebied waarin Windpark Westfrisia is gelegen benoemd als één van de stedelijke zones in Noord-Holland, namelijk de stedelijke zone Hoorn-Enkhuizen/Westfrisia.

⁸ http://www.noord-holland.nl/Onderwerpen/Duurzaamheid_Milieu/Projecten/Wind_op_land

⁹ http://www.noord-holland.nl/Onderwerpen/Ruimtelijke_inrichting/Landschap_en_cultuurhistorie

Figuur 3-6 Uitsnede kaartbeeld p. 28 'Noord-Hollandse Windlandschappen'

Over deze stedelijke zone's wordt het volgende gezegd met betrekking tot windenergie:

Stedelijke Zones

De afgelopen decennia heeft de groei van steden, werkgebieden en de verbindende infrastructuur geleid tot het ontstaan van grootschalige, aaneengesloten stedelijke (werk)landschappen of zones met een enorme dynamiek. Het zijn gebieden waar een intrinsieke verbondenheid is met de energieopgave, door de concentratie van energieverbruik. In deze gebieden zijn (historische) structuurlijnen vaak niet langer de beeldbepalende elementen. De dynamiek en het gebruik zijn in structurerende zin, maar ook in de beleving inmiddels veel prominenter aanwezig dan de (historische) structuurlijnen. Het gebruik van structuurlijnen als dragers van ontwikkelingen, in het geval van windturbines als dragers van lijnopstellingen dient hier ter discussie te worden gesteld.

Op de Startkaart komen echter weinig stedelijke zones (werk- en kassengebieden) voor waarin plaatsing van windturbines mogelijk is. Dit komt omdat in veel van deze gebieden meer of minder gevoelige bestemmingen zoals woningen voorkomen. Hoewel het in verhouding vaak om weinig woningen gaat, vallen door afstandscriteria in combinatie met de regel van 6 turbines in een lijnopstelling, toch hele stukken werkgebied af als mogelijke ontwikkellocaties voor windturbines. Vanuit hun aard en omvang zijn dit echter gebieden waar windturbines landschappelijk gezien passend zijn. Het is zelfs zo, dat indien plaatsing hier wel (substantieel meer) mogelijk zou zijn, andere gevoeliger of cultuurhistorisch meer waardevolle landschappen gespaard zouden kunnen blijven. In de vervolgfase op de deze voorstudie, kan nader ontwerpend onderzoek inzicht bieden in de kansen en mogelijkheden die hier liggen.

Noord-Hollandse Windlandschappen, p. 29

Het plangebied ligt daarnaast in het herstructureringsgebied West-Friesland Zuid, zoals opgenomen in het beleidskader Wind op land, de provinciale structuurvisie en de PRV, dat geschikt wordt gevonden voor windenergie. Deze herstructureringsgebieden zijn verder uitgewerkt in de beleidsregel 'Wind op Land, uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied'. In de beleidsregel is aangegeven dat een 'lichte' rangschikking gemaakt kan worden in HG's, die onder andere bepaald is door de aard van het onderliggende landschap, de kans dat turbines daadwerkelijk een positieve bijdrage kunnen leveren aan het landschap en het al dan niet al aanwezig zijn van turbines in de ruimtelijke situatie. De categorie waaronder West-Friesland Zuid valt is

op de tweede plaats gerankt (van vijf categorieën). Over deze categorie wordt het volgende opgemerkt:

*“Alkmaar-Heerhugowaard / Den Helder / Diemen-Bloemendalerpolder / West-Friesland zuid. Deze HG's liggen in stedelijk gebied, langs infrastructuur. Turbines spelen hier al een rol - of kunnen hier een rol spelen - op de lagere schaal van de stadsentree 's (overgang stad-ommetland). Ze zijn hier ruimtelijk-landschappelijk gewenst vanuit leesbaarheid; ze brengen een nieuwe orde in landschappen waar de oude orde minder zichtbaar of vanzelfsprekend is geworden.
West- Friesland is een hybride gebied. In de verdichte zone van de Westfriisiaweg (hier: West-Friesland zuid), met veel verschillende soorten grondgebruik en bebouwing, kan een lijnopstelling helderheid brengen. Het is immers een nieuwe structuur van een schaal die die van de bedrijventerreinen en gebouwen overstijgt en deze dus in positieve zin 'marginaliseert'.”*

Beleidsregel Wind op Land, uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines in herstructureringsgebieden, p. 13

Specifiek over West-Friesland is het volgende opgenomen:

“Dit HG ligt in een gevarieerd historisch landschap, waarbij lange lintdorpen de structuur (geulen en ruggen) van het door de zee gevormde landschap volgen en herkenbaar maken. Vanaf de A7 naar het oosten waaieren de linten naar het noorden en zuiden uit. Het landbouwgebied ertussen is steeds in de orde van één kilometer breed. De afgelopen decennia is het gebied verdicht door de aanleg van infrastructuur (Westfriisiaweg), woon- en werkgebieden en agrarische bebouwing. Rondom Midwoud-Nibbixwoud-Hauwert is het oorspronkelijke landschap en de openheid het best bewaard. Grofweg is dit HG daarmee op te delen in twee gebieden: een dynamisch, verstedelijkt deel ten zuiden van de Zwaagdijk en een meer oorspronkelijk agrarisch deel te noorden daarvan. Langs de Westfriisiaweg zijn de afgelopen decennia veel stedelijke gebieden ontwikkeld: de woonwijken van Hoogkarspel, Lutjebroek en Bovenkarspel, en het bedrijventerrein Wfo-abc. Bij Hoorn wordt het bedrijventerrein Zevenhuis ontwikkeld. In de voorstudie is het gebied rondom de Westfriisiaweg daarom aangemerkt als verstedelijkt gebied, waar oude structuurlijnen (linten) hun structurerende en identiteitsbepalende waarde verliezen ten gunste van nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik. Windenergie is daarom in het zuidelijk deel beter op zijn plaats dan in het gaver noordelijke gebied. Het maximaliseren van het aantal turbines langs de Westfriisiaweg heeft landschappelijk gezien de voorkeur boven het gelijkelijk invullen van alle mogelijke locaties.

Beleidsregel Wind op Land, uitwerking ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines in herstructureringsgebieden, p. 21

Het onderhavige plan is gericht op windturbines net ten noorden van de Westfriisiaweg, wat goed aansluit bij de voorkeur om het aantal turbines langs de Westfriisiaweg te maximaliseren. Door het zuiden van HG West-Friesland aan te merken als dynamisch gebied naar aanleiding van verdichting in de afgelopen decennia is rekening gehouden met de ontwikkelingsgeschiedenis, bebouwingskarakteristieken en ordeningsprincipes van het landschap. Er wordt rekening gehouden met bestaande kwaliteiten van het gebied, zoals nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik. Hiermee voldoet het initiatief aan de in PRV artikel 15 lid 2 gestelde voorwaarde.

In artikel 15 lid 3 is opgenomen dat het initiatief moet voldoen aan uitgangspunten voor ruimtelijke kwaliteit zoals vermeld in het beleidskader wind op land (PS 15 december 2014). Windparken moeten een bijdrage leveren aan een versterking van de

kwaliteit en leesbaarheid van het Noord-Hollandse landschap, inclusief haar stedelijke gebieden en infrastructuur. Doordat het park bestaat uit een lijn van 5 windmolens, worden waardevolle (lijn)structuren geaccentueerd en landschappelijke verschillen verduidelijkt. Het cluster van windmolens is zo als zelfstandig windlandschap waarneembaar. Het park is ten slotte geplaatst in een dynamisch gebied.

Het plan is ter advisering voorgelegd aan de Adviescommissie Ruimtelijke Ontwikkeling (ARO) van de provincie. De ARO is een onafhankelijke commissie die Gedeputeerde Staten adviseert over de ruimtelijke kwaliteit van plannen die impact hebben op het landschap. De ARO bestaat uit deskundigen op het gebied van landschap, stedenbouw en cultuurhistorie. Daarbij is ook bijzondere kennis op de terreinen economie, landbouw en water in de ARO vertegenwoordigd. In de vergadering van de ARO hebben de gemeente, omwonenden en initiatiefnemer een toelichting gegeven op hun standpunten ten aanzien van de ruimtelijke kwaliteit van het plan. Het advies van de ARO is als volgt:

“De ARO heeft begrip voor de opmerkingen van de gemeente en de bewoners, maar vindt dat het vanuit het perspectief van ruimtelijke kwaliteit goed voor te stellen is dat op deze locatie in West-Friesland windturbines worden geplaatst. Op hoger schaalniveau kan de ARO meegaan met de onderbouwing en de geschetste beelden van de initiatiefnemer. In de uitwerking is beter inzichtelijk te maken wat er zo meteen ter plekke van de windturbines op maaiveld te zien zal zijn: inpassing van de onderhoudswegen, opstelplaatsen, trafohuisje en kleurstelling van de masten. Daarnaast adviseert de ARO aan de provincie een visie te maken op het snel veranderende landschap in de zone rond de N23 tussen Enkhuizen en Hoorn.

Verslag ARO bijeenkomst 19 april 2016¹⁰

De verdere uitwerking waar de ARO op doelt past niet in het schaalniveau van het inpassingsplan. Dit zal worden bekeken in het kader van de omgevingsvergunningen.

Gelet op het bovenstaande voldoet het initiatief aan de uitgangspunten voor ruimtelijke kwaliteit en aan de in de PRV opgenomen voorwaarden voor de overgangsregeling.

3.6.3 Conclusie

Het Windpark Westfrisia past in de uitgangspunten van het Rijks- en provinciaal beleid.

¹⁰ http://www.noord-holland.nl/Onderwerpen/Ruimtelijke_inrichting/Advies_bij_ruimtelijke_ontwikkelingen/Meer_informatie_over_de_ARO/Verslagen

4 Onderzoek

4.1 Onderzoeksopzet

Uitgangspunt voor dit inpassingsplan is de initiële aanvraag uit 2010 waarin werd verzocht om het planologisch mogelijk maken van een windturbinepark met 5 windturbines met een ashoogte van 85 meter en een rotordiameter van 82 meter. Gelet op de technologische vooruitgang en het aanbod van windturbines sinds de datum van het inpassingsplanverzoek, is in dit inpassingsplan een afwijkingsbevoegdheid opgenomen voor GS om af te wijken van de rotordiameter van 82 meter. Deze afwijking is gemaximeerd op een rotordiameter van 93 meter. In dit inpassingsplan zijn de volgende voorwaarden gekoppeld aan de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid (artikel 3.3, onder d):

“De gevolgen voor het woon- en leefklimaat moeten verbeteren als gevolg van deze afwijking. In de beoordeling mogen zo nodig mitigerende maatregelen worden betrokken. In de beoordeling van het woon- en leefklimaat worden in ieder geval betrokken:

1. slagschaduw: het aantal woningen dat te maken krijgt met slagschaduw op de gevel en de mate van hinder als gevolg van slagschaduw;
2. geluid: het aantal woningen dat als gevolg van de afwijking te maken krijgt met een toename van de geluidsbelasting en de hoogte van deze toename;
3. landschap: de betekenis van de afwijking op de ruimtelijke kwaliteit van het landschap;
4. de gevolgen voor de waterhuishouding;
5. de risico's in het kader van externe veiligheid mogen niet toenemen voor gevoelige bestemmingen als gevolg van de afwijking.

Voor het bepalen van de effecten van de maximale invulling van het inpassingsplan moet gelet op deze regels worden gekeken naar:

- de effecten die optreden bij het realiseren van een windturbinepark van 5 windturbines met een ashoogte van 85 meter en een rotordiameter van 82 meter;
- de uitvoerbaarheid van de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid onder de hierboven gestelde voorwaarden.

Daarom is in de effectbeoordeling gewerkt met de volgende referentieturbine.

Naam	Ashoogte (m)	Diameter (m)	Tiphoogte (m)	Vermogen (MW)
Senvion MM82	85	82	126	2,05

Tabel 4-1 Afmetingen referentieturbine

Daarnaast is voor 4 verschillende windturbines het effect inzichtelijk gemaakt en beoordeeld of en met toepassing van welke mitigerende maatregelen kan worden voldaan aan de voorwaarden zoals in de regels vastgelegd. Deze 4 turbines geven een representatieve invulling van de afwijkingsbevoegdheid. De volgende 4 windturbines zijn in de beoordeling betrokken.

Naam	Ashoogte (m)	Diameter (m)	Tiphoogte (m)	Vermogen (MW)
Enercon E92	85	92	131	2,35
Nordex N90	79,5	90	124,5	2,50
Lagerwey L93	85	93	131,5	2,60
Senvion MM92	79,5	92,5	125,8	2,05

Tabel 4-2 Afmetingen representatieve invulling van de maximale mogelijkheden inpassingsplan

Voor de beoordeling van de effecten van dit inpassingsplan op de omgeving en de uitvoerbaarheidstoets op de voorwaarden van de afwijkingsbevoegdheid, is uitgegaan van een representatieve maximale invulling van het inpassingsplan. Dit betekent dat per thema is bekeken welke turbinetypes, zoals hierboven genoemd, de slechtste effecten hebben op de omgeving. Dit hoeft niet voor alle thema's dezelfde turbine te zijn. Zo kan een kleinere turbine meer geluid produceren, maar veroorzaakt een grotere turbine meer slagschaduw. Hiermee is in het onderzoek rekening gehouden. Daarbij is het onderzoek uitgegaan van een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden van het plan door uit te gaan van de volgende turbinetypes en de daarbij behorende effecten voor de omgeving.

4.2 Bodem en waterhuishouding

4.2.1 Waterhuishouding

Voor het inpassingsplan heeft Geofoxx in oktober 2015 een waterhuishoudkundig plan opgesteld (zie bijlage 1).¹¹ In de keur van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier is aangegeven op welke wijze bij een voorgenomen ruimtelijke ingreep rekening moet worden gehouden met de waterhuishouding het plangebied. Het waterhuishoudkundigplan geeft hier invulling aan en vormt de basis voor het doorlopen van de planologische procedure en de watertoets die daarvan onderdeel uitmaakt. Op basis van het plan toetst de waterbeheerder of de waterbelangen in voldoende mate gebord zijn bij de ruimtelijke ingreep.

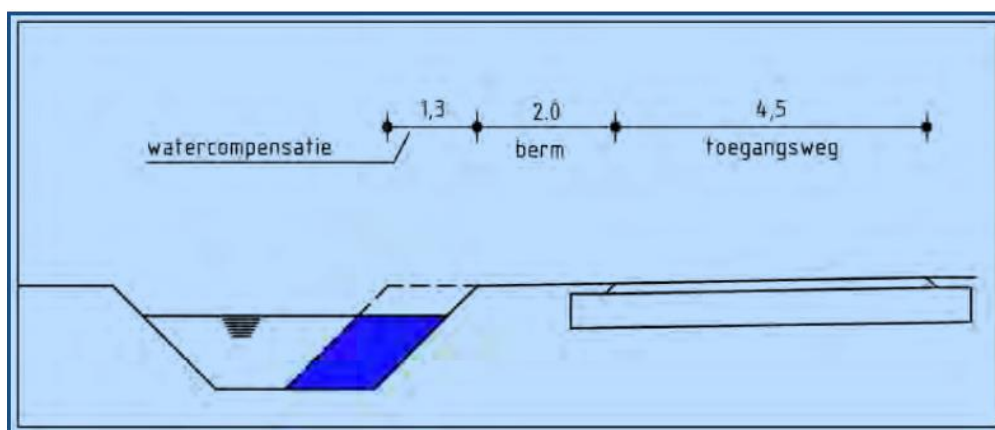
Op basis van het inpassingsplan kan het verhard oppervlak in het plangebied toenemen. Bijvoorbeeld door het aanleggen van de funderingen en kraanopstelplaatsen voor de windturbines en het realiseren van servicewegen. Ook worden bestaande oppervlaktewaterstructuren gedeeltelijk gedempt door de aanleg van dammen met duikerverbinding aan de secundaire watergang langs de Zwaagdijk ten behoeve van de aanleg van de serviceweg. Deze toename aan verhard oppervlak en afname aan oppervlaktewater is relevant voor de verdere waterhuishoudkundige uitwerking en het bepalen van de wateropgave (compensatie-eis).

Door het hoogheemraadschap is een maatwerkberekening gemaakt voor de benodigde compensatie. De conclusie van deze berekening is dat 13% van de toename van verhard oppervlak moet worden gecompenseerd. Het inpassingsplan zorgt voor een maximale toename aan verhard oppervlak van 21.488 m²¹². Daarnaast wordt circa 200 m² oppervlaktewater gedempt als gevolg van de aanleg van dammen ter plaatse

¹¹ Waterhuishoudkundig plan Windpark Westfrisia Zwaagdijk – 20151086_a2RAP

¹² Kraanopstelplaatsen: 8.750 m² (50x35) & toegangswegen 12.738 m²

van de toegangswegen. Uitgaande van een benodigde compensatie van 13% is voor de toename aan verhard oppervlak (21.488 m^2) een minimale uitbreiding van het watersysteem in het peilgebied vereist van afgerond 2.800 m^2 . Daarnaast moet het totale verlies aan oppervlaktewater als gevolg van de aanleg van dammen met duikerverbindingen worden gecompenseerd. Met het maximale oppervlak van 200 m^2 aan dammen, komt de totaal benodigde compensatie uit op afgerond 3.000 m^2 .

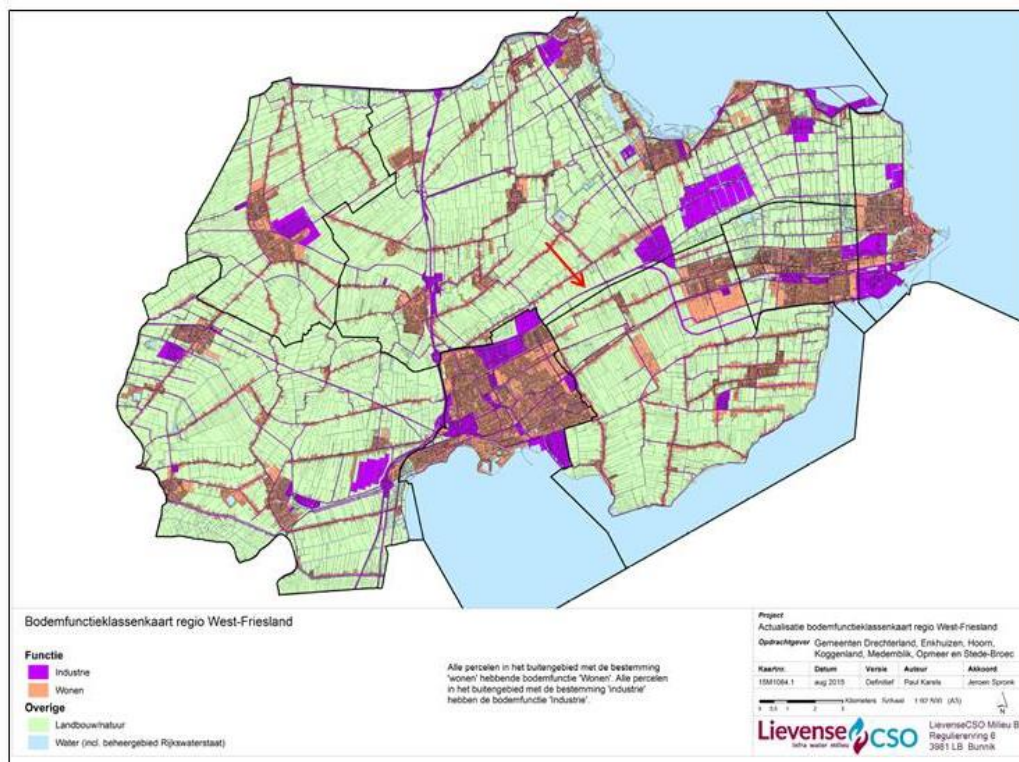

Figuur 4-1 Principeddoorsnede verbreding waterloop (maatvoering in meters)

In bijlage 1 is een inrichtingstekening opgenomen met de beoogde verbreding van de primaire en secundaire waterlopen in het gebied. In totaal is een verbreding van 0,9 m van deze waterlopen voorzien over een lengte van 1.168 m, een verbreding van 1,3 m (Figuur 4-1) over een lengte van 548 m en een verbreding van 3,2 m over een lengte van 405 m. De totale compensatie die hiermee wordt gerealiseerd bedraagt dan afgerond 3.059 m^2 . Hetgeen voldoende is voor de wateropgave als gevolg van het inpassingsplan op basis van de Keur van het Hoogheemraadschap.

4.2.2 Bodemkwaliteit

Voor de regio West-Friesland is een bodemkwaliteitskaart opgesteld conform het Besluit Bodemkwaliteit. In de Regionale Bodemkwaliteitskaart 2010 voor West-Friesland, is het plangebied aangeduid met bodemkwaliteitszone 'buitengebied'. Het plangebied ligt in het deelgebied 'buitengebied', waarvoor geldt dat de gemiddelde bodemkwaliteit voldoet aan de achtergrondwaarden (Figuur 4-2). Grond die vrijkomt in het plangebied (en die verder niet verdacht is voor bodemverontreiniging) kan zonder onderzoek binnen de andere deelgebieden worden toegepast, conform de generieke grondstromenmatrix uit de Regionale Bodemkwaliteitskaart 2010. De bodemkwaliteitskaart is niet geldig voor locaties waar potentieel bodembedreigende activiteiten zijn uitgevoerd en voor andere locaties die zijn uitgezonderd van de bodemkwaliteitskaart (bijvoorbeeld wegen en boerenerven). In het plangebied liggen op basis van historisch gebruik als landbouwgebied geen verdachte locaties.

Figuur 4-2 Bodemkwaliteitskaart West-Friesland (rode pijl = plangebied)

4.2.3 Conclusie waterhuishouding en bodemkwaliteit

Met de hierboven vermelde compensatiehandeling is de ruimtelijke ingreep 'hydrologisch neutraal' en wordt voldaan aan de verplichtingen vanuit de keur. Ook de bodemkwaliteit is op basis van de Bodemkwaliteitskaart West-Friesland voldoende voor het beoogd gebruik.

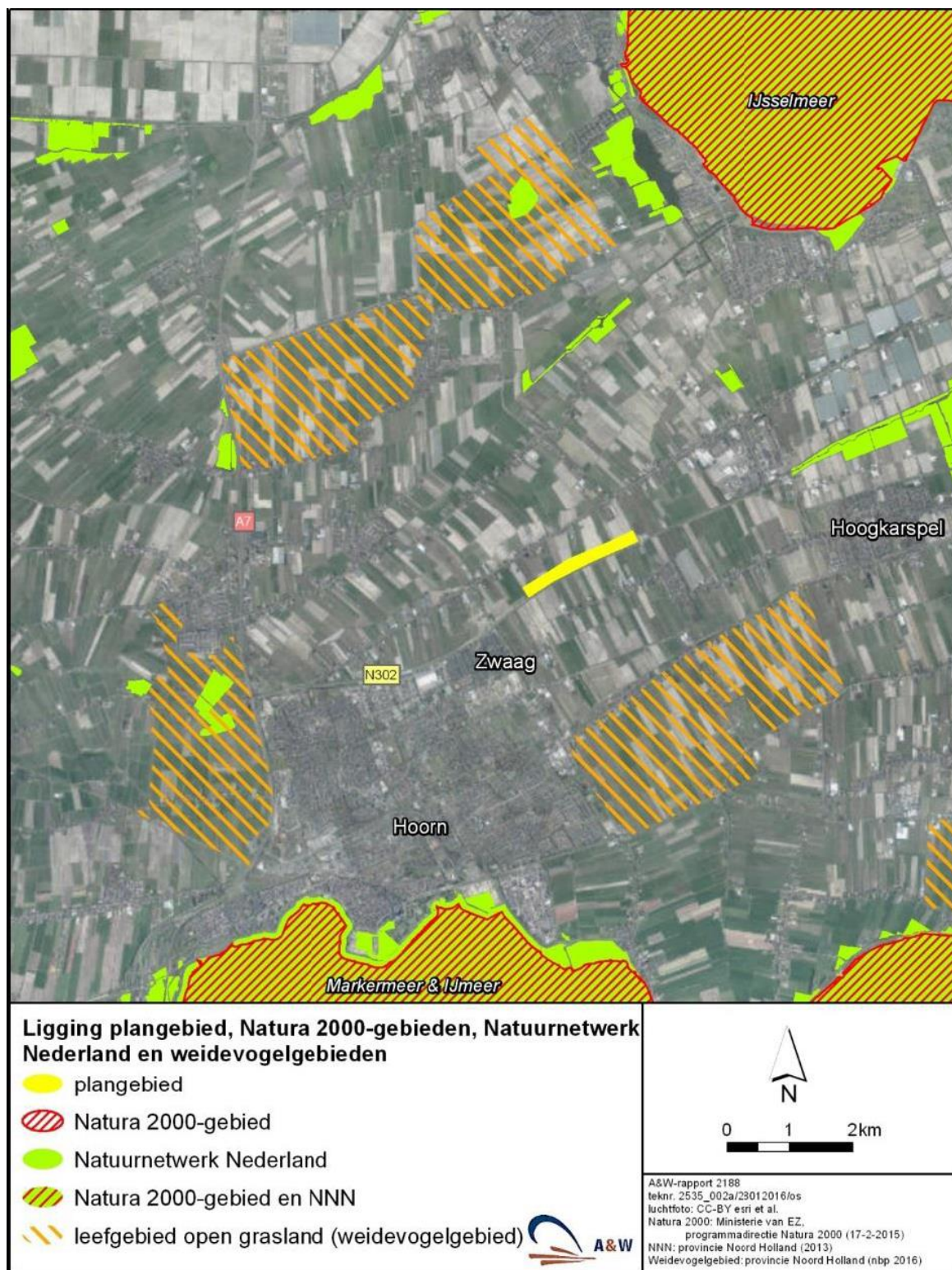
4.3 Natuur

Door bureau Altenburg & Wymenga is ecologisch onderzoek gedaan en een ecologische beoordeling uitgevoerd naar het realiseren van een windturbinepark met 5 windturbines met een ashoogte van minimaal 79,5 en maximaal 90 meter en een rotordiameter van minimaal 82 en maximaal 93 meter. De rapportage hiervan is integraal terug te vinden in bijlage 2.

In de beoordeling is onderscheid gemaakt tussen de effecten op:

- Beschermde gebieden en soorten: Wet natuurbescherming;
- Natuur Netwerk Nederland (NNN), voorheen Ecologische Hoofdstructuur (EHS);
- Overige gebiedsbescherming (o.a. weidevogelgebied).

In de onderstaande figuur zijn de verschillende beschermde gebieden in de omgeving van het plangebied aangeduid.

Figuur 4-3 Ligging plangebied en beschermde gebieden (bron A&W)

4.3.1 Wet natuurbescherming

Algemeen

Tot 1 januari 2017 was de Natuurbeschermingswet het kader voor de bescherming van gebieden die een belangrijke functie hebben voor daar aanwezige soorten. Sinds 1 januari 2017 is de Natuurbeschermingswet vervangen door de Wet natuurbescherming. Criterium voor de beoordeling zijn significante effecten op de instandhoudingsdoelen voor de betreffende gebieden en het functioneren van het gebied. Van significante effecten is sprake indien een instandhoudingdoelstelling van het Natura 2000-gebied in gevaar kan komen.¹³ Hierbij wordt ook gekeken naar externe werking¹⁴ en cumulatie (in samenhang met de effecten van andere plannen en projecten).

Ligging plangebied

Het plangebied maakt geen deel uit van een Natura 2000-gebied (zie Figuur 4-3). De meest nabij gelegen Natura 2000-gebieden zijn 'Markermeer & IJmeer' en 'IJsselmeer'. Deze gebieden liggen op ongeveer 5 km afstand van het plangebied. Andere Natura 2000-gebieden liggen op grotere afstand van het plangebied, en liggen daarom buiten de invloedssfeer van de beoogde plannen. In de omgeving van het plangebied liggen geen Beschermde Natuurmonumenten.

Effectbeoordeling binnen Natura2000-gebied

De aangewezen Habitattypen en de populaties van de meeste aangewezen soorten komen alleen binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied voor en/of hebben geen ecologische relatie met het plangebied. Door de relatief grote tussenliggende afstand tussen het plangebied en de Natura 2000-gebieden heeft het beoogde plan invloed geen invloed op de aangewezen Habitattypen en soorten binnen de begrenzing van de Natura 2000-gebieden. De bouw en het gebruik van de beoogde windturbines leidt om die reden niet tot negatieve effecten op de aangewezen waarden.

Effectbeoordeling buiten Natura2000-gebied

De niet-broedende vogelsoorten en de Meervleermuis gebruiken ook de omgeving van de Natura 2000-gebieden.

Het gebied heeft geen belangrijke functie voor een groot aantal niet-broedvogels. Niet-broedvogels overwinteren alleen in Nederland. De Grauwe gans en Kolkans komen in zeer lage dichtheden voor rond het plangebied. Het gebied is marginaal in gebruik als foerageergebied voor deze soorten. De Kleine zwaan komt incidenteel voor in de omgeving van het plangebied. Een significant effect op de

¹³ Onder 'effecten' wordt in het kader van de Wet natuurbescherming bedoeld: het verslechteren van de kwaliteit van natuurlijke habitats en of habitats van soorten in een Natura 2000-gebied en/of verstoring (inclusief sterfte) van soorten waarvoor het gebied is aangewezen. De context van de tekst licht toe of sprake is van 'verslechtering' dan wel 'verstoring' in de zin van de Nbwet.

¹⁴ Niet alleen activiteiten in een Natura 2000-gebied hebben invloed op de instandhoudingsdoelen van het gebied, ook activiteiten buiten het gebied kunnen de natuurwaarden in een gebied beïnvloeden. Dit wordt 'externe werking' genoemd.

instandhoudingsdoelstellingen van het Natura2000-gebied Markermeer & IJmeer en het IJsselmeer is niet te verwachten.¹⁵

Meervleermuis

De Meervleermuis foerageert binnen en buiten de Natura 2000-gebieden. De Meervleermuis heeft zijn verblijfplaatsen buiten de Natura 2000-gebieden in bebouwing. Het plangebied kan deel uitmaken van het foerageergebied van Meervleermuis, en kunnen vliegroutes van deze soort bij de watergangen aanwezig zijn. Eventueel aanwezige vliegroutes lopen gelet op de oriëntatie van de watergangen evenwijdig aan de opstelling van de turbines. Bovendien foerageren en vliegen Meervleermuizen direct boven het wateroppervlakte en zullen daardoor niet in botsing komen met de wieken van de molens. Hierdoor zijn er geen effecten te verwachten op de Meervleermuis.

Conclusie

Gelet op de ligging van het plangebied en de afstand tot de in de omgeving gelegen Natura2000-gebied is een significant effect op deze gebieden aanwezige waarden uit te sluiten. Voor de soorten niet-broedvogels en de meervleermuis heeft het plangebied beperkte waarde en zijn gelet op de wijze van gebruik van het gebied door deze soorten geen effecten te verwachten. Voor de realisatie en het gebruik van het windturbinepark is geen vergunning op grond van de Wet natuurbescherming vereist.

4.3.2 Natuurnetwerk Nederland (NNN)

Algemeen

De NNN is een Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden (voorheen: EHS). Voor deze gebieden geldt een planologisch beschermingsregime dat is vastgelegd in de Provinciale Ruimtelijke Verordening en gemeentelijke bestemmingsplannen. Activiteiten in deze gebieden zijn alleen toegestaan als ze geen negatieve effecten hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden of als deze kunnen worden tegengegaan met mitigerende maatregelen. Is er wel significant negatief effect op deze kenmerken en waarden, dan geldt het 'nee, tenzij-regime'.

Effectbeoordeling en conclusie

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van het Natuurnetwerk Nederland (NNN). In de omgeving van het plangebied liggen verscheidene gebieden die zijn aangewezen in het kader van de NNN (Figuur 4-3). Het Windpark Westfrisia wordt niet gerealiseerd in een NNN gebied. Omdat van NNN-gebieden geen externe werking uitgaat, maakt de realisatie en het gebruik van Windpark Westfrisia geen inbreuk op NNN-gebieden.

¹⁵ P. 19 Ecologische beoordeling realisatie windpark Westfrisia te Zwaagdijk (bijlage 2)

4.3.3 Overige gebiedsbescherming

Gebieden kunnen ook via andere regelgeving voor natuurwaarden zijn beschermd. In dit geval is dat volgens het Streekplan Noord-Holland als ganzenfoerageer- of weidevogelkerngebied.

Ganzenfoerageergebied

Als gevolg van landelijke regels over schadebestrijding bij overwinterende vogels op boerenland, moeten provincies gebieden aanwijzen waar alle ganzensoorten en Smienten met rust worden gelaten. De provincie Noord-Holland heeft hiertoe een aantal ganzenfoerageergebieden aangewezen. Het plangebied van Windpark Westfrisia ligt niet in een gebied dat is aangewezen als ganzenfoerageergebied. Er gaat geen oppervlakte ganzenfoerageergebied verloren. Bovendien liggen aangewezen ganzenfoerageergebieden op een zodanig grote afstand (meer dan 10 kilometer) tot het plangebied, dat het geen verstoring veroorzaakt. Er zijn geen effecten op ganzenfoerageergebieden.

Weidevogelleefgebied

Ter bescherming van weidevogelleefgebieden zijn in de PRV regels opgenomen. Deze regels moeten de openheid van deze gebieden waarborgen ten gunste van de weidevogels die van deze gebieden gebruik maken. Het plangebied ligt niet in een weidevogelleefgebied en wordt daarom aangemerkt als een onbelangrijk gebied voor weidevogels.

4.3.4 Effecten op beschermde soorten volgens Flora- & faunawet en Wet natuurbescherming

Algemeen

De bescherming van soorten was tot 1 januari 2017 vastgelegd in de Flora- en faunawet en sinds 1 januari 2017 in de Wet natuurbescherming. De rapportage voor dit inpassingsplan gaat uit van de Flora en faunawet. Voor het plan relevante wijziging in verband met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming zijn niet aan de orde. De betreffende soorten zijn ingedeeld in drie beschermingscategorieën, namelijk licht (tabel 1), middelzwaar (tabel 2) en zwaar beschermd (tabel 3). Een aantal soorten van tabel 3 is tevens opgenomen in de Habitatrichtlijn bijlage IV. Beschermde en niet-beschermde soorten kunnen zijn opgenomen in de Rode Lijst van Beschermde Soorten in Nederland.

Effectbeoordeling vogels

Het plangebied bestaat grotendeels uit intensief gebruikt akkerland en agrarisch grasland waardoor het een geringe betekenis heeft voor broedvogels en niet-broedvogels. In het gebied kunnen wel verschillende soorten broedvogels voorkomen. Tijdens veldbezoeken zijn ook een aantal niet-broedvogels in de omgeving van het plangebied waargenomen.

Bij werkzaamheden moet volgens de Flora- en faunawet rekening worden gehouden met het broedseizoen van vogels. Dit kan door werkzaamheden buiten het broedseizoen uit te voeren of door werkzaamheden voor aanvang van het

broedseizoen te beginnen, zodat broedpogingen in het werkgebied achterwege blijven door de verstoring tijdens de werkzaamheden.¹⁶

Sterfte van vogels als gevolg van de realisatie van het windpark is verwaarloosbaar, namelijk minder dan 1% van de natuurlijke sterfte van de soort. Veel in het gebied aanwezige soorten hebben het vermogen om tijdig uit te wijken en/of zodanig laag vliegen dat er nauwelijks kans is op een aanvaring. Voor enkele soorten kan op basis van aantallen in en rond het plangebied worden verwacht dat er sprake zal zijn van meer structurele slachtoffers, in de orde grootte van enkele slachtoffers per soort per jaar voor het gehele windpark. Uit de beoordeling blijkt dat voor alle soorten de 1%-norm vele malen hoger ligt dan de verwachte aantallen turbineslachtoffers.

Er zijn geen jaarrond beschermde nestplaatsen aanwezig binnen het plangebied. Dit geldt ook voor de directe omgeving, op een, tijdens het veldbezoek waargenomen, bezet nest van een Buizerd na. Dit nest ligt op ongeveer 500 meter ten noorden van de meest oostelijke molen (windturbine 5). De nestboom van de Buizerd blijft bij de aanleg van Windpark Westfrisia behouden. Ook veroorzaken de aanleg en het gebruik van de turbines geen verstoring van het nest en de functionaliteit van de leefomgeving. De windturbines zijn beoogd nabij de drukke weg (N302) waardoor de extra (geluids)verstoring nihil is. Wel gaat door de plannen een oppervlakte foerageergebied van Buizerd verloren. In de omgeving blijft echter voldoende alternatief foerageergebied voor deze soort aanwezig.

Vleermuizen

In de omgeving van het plangebied komt een aantal vleermuissoorten voor, namelijk Watervleermuis, Meervleermuis, Gewone dwergvleermuis, Ruige dwergvleermuis, Rosse vleermuis en Laatvlieger. Omdat er geen bomen en gebouwen in het plangebied aanwezig zijn, is de aanwezigheid van verblijfplaatsen van vleermuizen uitgesloten. Als foerageergebied is het plangebied door de openheid van marginaal belang, maar er zullen incidenteel algemeen voorkomende vleermuissoorten foerageren die geassocieerd zijn met half open cultuurlandschap. Boven de watergangen foerageren mogelijk Watervleermuizen en Meervleermuizen. De watergangen in het plangebied zijn geschikte landschapselementen voor (delen van) vliegroutes van enkele vleermuissoorten zoals de Watervleermuis en Meervleermuis. In de omgeving van het plangebied liggen meerdere geschikte waterlichamen die kunnen dienen als vliegroute voor dezelfde soort, zoals de Gouw of de Kromme Leek. Voor andere vleermuissoorten ontbreken in het plangebied geschikte structuren die kunnen dienen als vliegroute.

Er is in het plangebied tijdens foerageerperioden sprake van een mogelijk gering aanvaringsrisico van de soorten Gewone dwergvleermuis, Laatvlieger, Ruige dwergvleermuis. Naar verwachting is er geen kans op aanvaring voor de Watervleermuis en Meervleermuis, omdat deze soorten altijd laag over het water foerageren en trekken. Ook de Laatvlieger vliegt laag en buiten bereik. De twee

¹⁶ Paragraaf 5.2.3. Ecologische beoordeling realisatie windpark Westfrisia te Zwaagdijk (bijlage 2)

soorten dwergvleermuis kunnen wel in aanraking komen met de rotor, met name de Ruige dwergvleermuis die relatief vaak op hoogte vliegt. Beide soorten zijn zeer algemeen voorkomende soorten in Nederland. Uit de ecologische beoordeling blijkt dat beide soorten een gezamenlijke mortaliteit hebben van minder dan 1% van de mortaliteitsnorm en daardoor is er geen effect op de gunstige staat van instandhouding van genoemde vleermuissoorten.

Overige soorten

Vissen

Voor de aanleg van het windpark dienen een aantal watergangen verbreed te worden (paragraaf 4.2.1). Deze watergangen zijn in principe geschikt als verblijfplaats voor wettelijk beschermde vissensoorten. In het plangebied zijn twee wettelijk beschermde soorten aangetroffen, namelijk de middelzwaar beschermde Kleine modderkruiper (tabel 2) en de zwaar beschermde Bittervoorn (tabel 3).

Voor de Kleine modderkruiper wordt gewerkt met een relevante door het ministerie van EZ goedgekeurde gedragscode. Het plangebied is niet van zeer groot belang voor de functionaliteit van de vaste voortplantings- of verblijfplaatsen van Bittervoorn omdat het aantal aangetroffen exemplaren zeer beperkt is. De watergangen die verbreedt gaan worden, vormen een zeer beperkt deel van het leefgebied. Daarnaast veroorzaken de beoogde werkzaamheden een tijdelijke beperkte verstoring en aantasting van het leefgebied van Bittervoorn. Nadat de verbreding van de watergang heeft plaatsgevonden zal het leefgebied van de Bittervoorn zich binnen korte tijd herstellen en weer geschikt worden voor de soort. Door de verbreding zal het areaal aan geschikt leefgebied toenemen, dit is een positief effect. Hier door is er geen effect op de gunstige staat van instandhouding.

Hieronder zijn de overige soorten beschreven. Hierbij geldt voor licht beschermde soorten een vrijstelling van enkele verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet bij projecten in het kader van ruimtelijke ontwikkeling.

Planten

Er zijn tijdens het veldbezoek in het plangebied geen beschermde plantensoorten waargenomen en deze worden ook niet in het plangebied verwacht.

Ongewervelde diersoorten

Gezien het ontbreken van de ecologische randvoorwaarden in het plangebied voor ongewervelde dieren en de geraadpleegde verspreidingsgegevens worden in het plangebied geen wettelijk beschermde ongewervelde diersoorten verwacht.

Amfibieën

Er komen geen middelzwaar- en zwaar beschermde amfibieënsoorten voor in de omgeving van het plangebied, met uitzondering van de zwaar beschermde Rugstreeppad. Door de aanwezigheid van vissen zijn de sloten in het plangebied ongeschikt als voortplantingswater voor de Rugstreeppad. Tevens is het plangebied ongeschikt als overwinteringsgebied omdat er geen bosschages aanwezig zijn. De Rugstreeppad wordt om bovenstaande redenen niet in het plangebied verwacht.

Reptielen

Het plangebied voldoet niet aan de habitateisen van reptielen. Bovendien ligt het plangebied niet in het verspreidingsgebied van reptielen. Om deze redenen worden er geen reptielen in het plangebied verwacht.

4.3.5 Conclusie natuur

Conclusies ten aanzien van gebiedsbescherming

Wet natuurbescherming

Het beoogde windpark veroorzaakt geen conflict met de Wet natuurbescherming gelet op de afstand tot de omliggende Natura2000-gebieden en de beperkte betekenis van het gebied voor de niet-broedende vogelsoorten en de meervleermuis. Een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet is niet noodzakelijk.

Overige vormen van gebiedsbescherming

Het plangebied is niet gelegen in Natuurnetwerk Nederland (NNN), aangewezen ganzenfoerageergebieden of aangewezen weidevogelgebieden.

Soortenbescherming

Voor het windpark is een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet aangevraagd voor vogel- en vleermuissoorten, omdat niet kan worden uitgesloten dat deze soorten incidenteel in aanvaring komen met de windturbines. De gunstige staat van instandhouding van deze soorten blijft gehandhaafd waardoor het aannemelijk is dat een ontheffing kan worden verkregen. Door niet te werken in het broedseizoen wordt verstoring van nesten van broedvogels voorkomen. Voor de Kleine modderkruiper zal worden gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode.

Op het gebied van natuur treden als gevolg van de voorgenomen activiteit geen belangrijke negatieve milieugevolgen op en wordt voldaan aan een goede ruimtelijke ordening.

4.4 Slagschaduw

Algemeen

Schaduweffecten van een draaiende windturbine kunnen hinder veroorzaken bij mensen. De maximale flikkerfrequentie, het contrast en de tijdsduur van blootstelling zijn van invloed op de mate van hinder die ondervonden kan worden. Een groter verschil tussen licht en donker (meer contrast) wordt bijvoorbeeld als hinderlijker ervaren. Verder speelt de blootstellingsduur een grote rol bij de beleving.

In artikel 3.14 onder 4. van het Activiteitenbesluit wordt verwezen naar de bij de ministeriële regeling te stellen maatregelen. In deze regeling¹⁷ is in artikel 3.12 voorgeschreven dat een turbine is voorzien van een automatische stilstandvoorziening

¹⁷ Activiteitenregeling Milieubeheer

die de windturbine afschakelt indien slagschaduw optreedt ter plaatse van gevoelige objecten voor zover de afstand tussen de turbine en de woning minder bedraagt dan twaalf maal de rotordiameter en gemiddeld meer dan 17 dagen per jaar gedurende meer dan 20 minuten slagschaduw kan optreden.

Beoordeling effect¹⁸

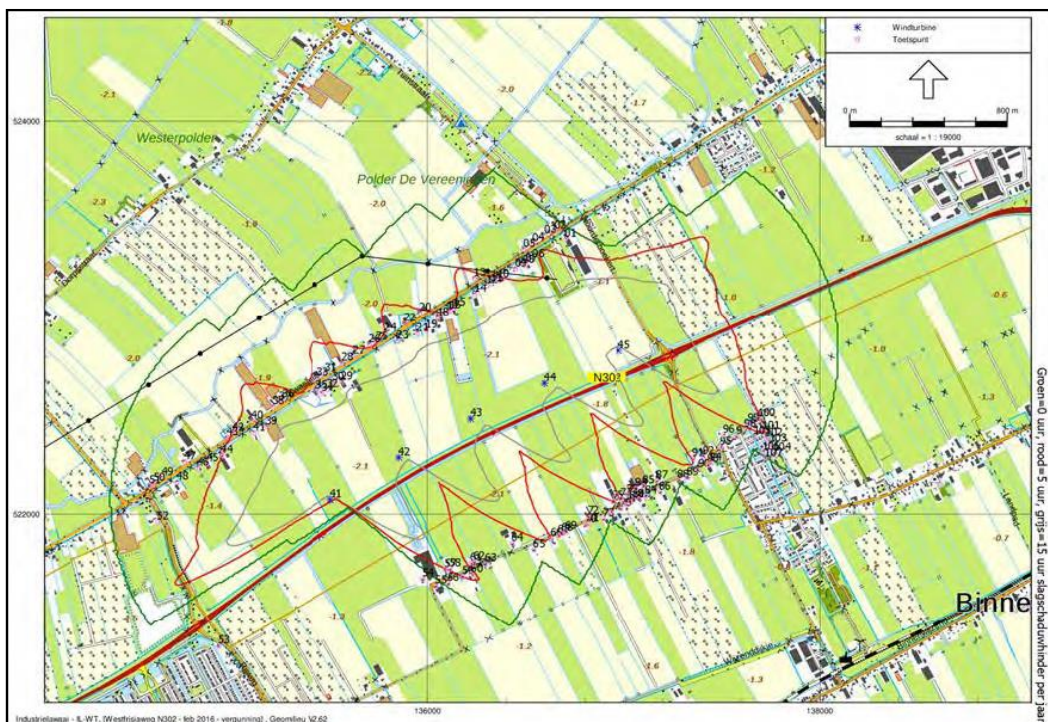
Voor de beoordeling van het aspect slagschaduw wordt het aantal woningen van derden binnen de 5-uurcontour (rode lijn) gehanteerd (Figuur 4-4). Deze 5-uurcontour wordt gebruikt in plaats van de normatieve 6-uurcontour om met zekerheid te kunnen zeggen dat woningen binnen deze contour niet meer dan 6 uur slagschaduw verkrijgen. Ook wordt ter informatie een beeld gegeven van het aantal woningen binnen de 0 (groen) en 15-uurcontour (grijs).

De worst case windturbine voor schaduw is de L93, omdat deze de hoogste ashoogte en rotordiameter heeft en daarmee de meeste slagschaduw kan veroorzaken. Uit de berekeningen blijkt dat zonder stilstandvoorziening er voor zowel de aangevraagde windturbintypes als de referentieturbine op een aantal woningen een slagschaduwduur optreedt van meer dan 6 uur per jaar. Het aantal woningen waar slagschaduw boven de wettelijke norm optreedt, hangt af van het turbinetype maar is maximaal 30. Door middel van een stilstandvoorziening wordt de hoeveelheid slagschaduw beperkt. Alle windturbines van Windpark Westfrisia worden uitgerust met een stilstandsvoorziening om minimaal aan de wettelijke normen uit het Activiteitenbesluit te voldoen. In de turbinebesturing worden hiervoor blokken van dagen en tijden geprogrammeerd waarbinnen de rotor wordt gestopt omdat er dan slagschaduw valt op woningen waar de turbine bijdraagt aan een overschrijding van de norm. Een dergelijke voorziening leidt tot enig productieverlies. De wettelijke norm uit het Activiteitenbesluit moet door de initiatiefnemer worden gerespecteerd.

Conclusie slagschaduw

Door toepassing van een stilstandvoorziening op de windturbines wordt voldaan aan de wettelijke normen. Bij de worst case windturbine de L93 gaat het om ca. 30 woningen die boven de norm van 6 uur per jaar uitkomen. Inzet van de standstilvoorziening is mede afhankelijk van de weersomstandigheden.

¹⁸ Zie voor het onderzoek bijlage 3

Figuur 4-4 Slagschaduwcontour L93 zonder terugregeling

4.5 Cultuurhistorie

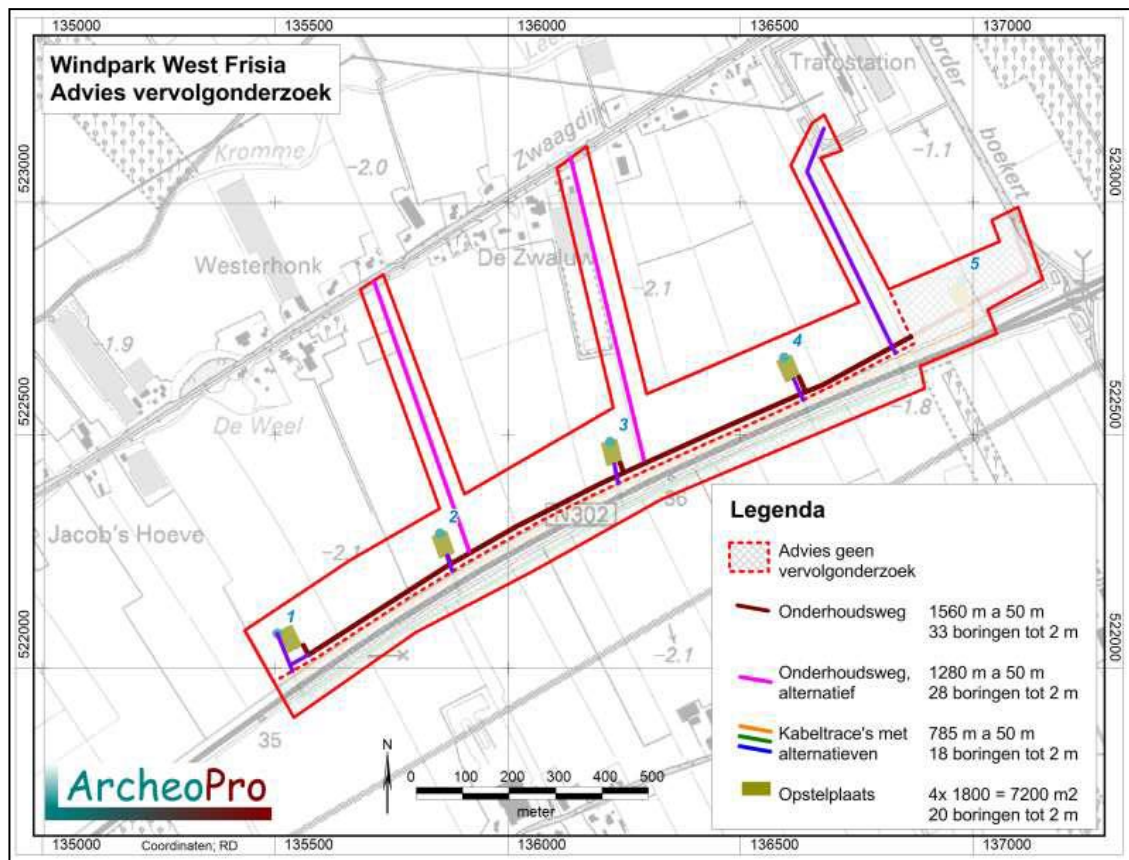
Het Europese Verdrag van Malta (1992) beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt te behouden. Uitgangspunt daarbij is het behoud van de deze waarden in de bodem. Dit betekent dat in een vroeg stadium van de ruimtelijke planvorming archeologische belangen moeten worden meegenomen in de ruimtelijke besluitvorming. Het Verdrag van Malta is inmiddels geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving in de Wet archeologische monumentenzorg (herziening Monumentenwet).

Onder cultuurhistorie worden aanwezige archeologische waarden verstaan, maar ook overige cultuurhistorische waarden zoals historisch landschap, beschermende stads- en dorpsgezichten en monumenten.

4.5.1 Archeologie

In de zomer van 2015 is contact geweest met de adviseur archeologie van het projectbureau N23 Westfriisaweg omtrent de raakvlakken die de aanleg van de windmolens hebben met het provinciaal inpassingsplan van de N23 Westfriisaweg. Van belang voor het windpark is het archeologisch onderzoek dat ter hoogte van de Noorderboekert is uitgevoerd. In het kader van de BP-procedure voor de verlegging van leidingen is de locatie Noorderboekert onderzocht en ook vrijgegeven m.b.t. het aspect archeologie (binnen de BP-werkgrens: blauwe lijn op afbeelding). Tevens zijn er aan de zuidzijde van de N302 (de Westfriisaweg) enkele terreinen onderzocht. Alle archeologische waarden zijn binnen de PIP-grens (o.a. te vinden op ruimtelijkeplannen.nl) veiliggesteld door middel van onderzoek. Dit betekent dat er binnen de PIP-grens (ter hoogte van het beoogde windpark) en de BP-grenzen (die iets afwijken van de PIP-grens) geen archeologische waarden meer aanwezig zijn.

Deze gegevens staan op de advieskaart vervolgonderzoek (figuur 10 uit Archeopro-rapport, bijlage 4).

Figuur 4-5 Advieskaart vervolgonderzoek

Op 10 en 15 september 2015 is door ArcheoPro een Inventariserend Veldonderzoek Overig (IVO-O) uitgevoerd op het terrein waar men voornemens is het Windpark Westfrisia te realiseren. Het gehele onderzoek is terug te vinden in bijlage 5 van dit rapport.

Uit de resultaten van het booronderzoek blijkt dat de bodem binnen het plangebied overwegend uit getijdenafzettingen bestaat. De getijdenafzettingen worden op veruit de meeste delen van het plangebied onderbroken door ten minste één veenlaag. In het oostelijke deel van het plangebied is een tweede veenlaag aangetroffen. Deze gaat op het centrale deel van het plangebied, op en rond de locatie van de middelste van de vijf geplande windmolens, over in een vegetatie-horizont die houtskoolspikkels bevat. Op de overige delen van het plangebied zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen en zijn evenmin vegetatie-horizonten aanwezig die zouden kunnen samenhangen met bewoning in de prehistorie. Ook langs de Zwaagdijk zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen die zouden kunnen wijzen op bewoningsresten uit de late middeleeuwen of de nieuwe tijd. Op het overgrote deel van het plangebied geven de resultaten van het onderzoek derhalve geen aanleiding

om archeologisch vervolgonderzoek te adviseren. Er zitten in dit gebied geen belemmering voor de verdere planvorming.

In het plangebied rondom de middelste van de 5 turbines is door De Steekproef B.V. een proefsleuvenonderzoek gedaan. Tijdens dat onderzoek zijn geen archeologisch waardevolle sporen aangetroffen. Archeologisch vervolgonderzoek is daarom niet noodzakelijk.

Alle onderzoeken zijn ter beoordeling gedeeld met de regioarcheoloog, de opmerkingen van de regioarcheoloog zijn in de stukken verwerkt.

4.5.2 Overige cultuurhistorische waarden

In de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie van de provincie Noord-Holland is de provinciale visie op de gewenste ruimtelijke kwaliteit vastgelegd voor nieuwe ruimtelijke plannen. Nieuwe ruimtelijke plannen dienen rekening te houden met de ontwikkelingsgeschiedenis, de bebouwingskarakteristiek en de inpassing in de bredere omgeving. Op grond van artikel 15 PRV is de leidraad Landschap en Cultuurhistorie hiervoor het meetpunt. Voor zo ver cultuurhistorische waarden betrekking hebben op het landschap is dat in de paragraaf landschap meegenomen. De overige cultuurhistorische waarden worden hieronder besproken.

Historische structuurlijnen zijn medebepalend voor de identiteit en beleving van het Noord-Hollandse landschap. De provincie Noord-Holland onderscheidt de volgende historische

structuurlijnen van bovenlokaal belang:

- grote militaire structuren;
- industrieel erfgoed Noordzeekanaal;
- historische dijken;
- historische waterwegen;
- historische spoorlijnen.

Daarnaast heeft ieder landschapstype en ieder landschap karakteristieke kavelstructuren. Die worden bepaald door talrijke lijnvormige elementen, zoals sloten, vaarten, dijken, wegen en beplantingslijnen. Deze vormen met elkaar de ruggengraat van het landschap. De provincie onderscheidt de volgende cultuurhistorische objecten van bovenlokaal belang:

- stolpboerderijen;
- molens en molenbiotopen;
- landgoederen;
- kerk-, water- en vuurtorens;
- provinciale monumenten.

De digitale 'Informatiekaart Landschap en Cultuurhistorie' van de provincie Noord-Holland laat geen overige cultuurhistorische waarden van bovenlokaal belang zien, zoals hierboven benoemd, ter plaatse van de windturbineposities. De dichtst bij zijnde waarden, voornamelijk stolpboerderijen, zijn terug te vinden in de bebouwingslinten van de Oudijk en de Zwaagdijk. De Zwaagdijk wordt in de paragraaf landschap

benoemd als onderdeel van een dijkkring van de polder, hier is geen cultuurhistorische waarde aan toegekend. De kern Zwaagdijk staat daarnaast op de kaartlaag 'Dorps-DNA' van de informatiekaart als structuurdrager 'wegdorp' aangegeven. De situering van het windpark is parallel aan het wegdorp en doet daarmee geen afbreuk aan de structuurdrager.

Windpark Westfrisia bevindt zich buiten bestaand bebouwd gebieden is daarmee niet direct van invloed op het dorps-DNA van de nabijgelegen dorpen. De lijnstructuur van het windpark past als structurelement goed in het landschap, omdat de bestaande structuur steeds meer verwatert door stedelijke ontwikkelingen.

4.5.3 Conclusie cultuurhistorie

In het plangebied zijn geen archeologische waarden en andere cultuurhistorische waarden aanwezig die beschermd moeten worden. Daarnaast draagt de lijnopstelling van het windpark aan de structurering van het landschap en is het passend binnen een goede ruimtelijke ordening.

4.6 Geluid

4.6.1 Algemeen

Net als alle mechanische installaties produceren windturbines geluid. Het geluid is met name afkomstig van de bewegende delen van de turbine. Het besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit) is het kader voor de toetsing van geluid van windturbines. In het Activiteitenbesluit wordt voor de normstelling van geluid getoetst aan de waarden $L_{den}=47$ dB en $L_{night}=41$ dB. Deze normen gelden voor geluidgevoelige objecten, waaronder woningen en kwetsbare locaties zoals scholen en ziekenhuizen.

In Nederland wordt tevens getoetst aan L_{night} om de verstoring van nachtrust te voorkomen. In de praktijk is het zo dat de L_{den} -contour de maatgevende contour is. In deze paragraaf wordt alleen de L_{den} -contour gepresenteerd; in het akoestisch onderzoek (zie bijlage 6) worden ook alle L_{night} resultaten getoond. Er zijn in het akoestisch onderzoek in totaal 107 toetspunten voor geluid aangeduid, waarop de geluidsbelasting van de windturbines is berekend.

4.6.2 Geluidsbelasting

Ter bepaling van de maximale akoestische effecten is uitgegaan van de luidste turbine (=worst case) welke voldoet aan deze randvoorwaarden, te weten de Lagerwey L93. De Lagerwey L93 heeft een ashoogte van 85 meter en een rotordiameter van 93 (zie tabel 4.2).

Voor de Lagerwey L93-turbine wordt op verschillende gevoelige bestemmingen niet voldaan aan de geluidsnorm $L_{den}=47$ en $L_{night}=41$ dB. Om te voldoen aan de normstelling uit het Activiteitenbesluit zijn geluidsreducerende voorzieningen nodig. Deze voorzieningen bestaan er uit dat de turbine tijdens de nacht in een stillere modus draait. De wettelijke norm uit het Activiteitenbesluit moet door de initiatiefnemer worden gerespecteerd.

4.6.3 Laagfrequent geluid

Er is geen algemeen geaccepteerd normstelsel voorhanden waarmee laagfrequente geluidhinder kan worden geobjectiveerd. Laagfrequent geluid (LFG) is geluid in het voor mensen laagst hoorbare frequentiegebied, onder 200 Hz. Windturbines stralen, net als de meeste geluidbronnen, ook laagfrequent geluid uit.

Het RIVM heeft op verzoek van de GGD-en de invloed op de beleving en gezondheid van omwonenden door windturbines onderzocht.¹⁹ Hierin wordt gesteld dat windturbines weliswaar laagfrequent geluid produceren maar dat er geen bewijs bestaat dat dit een factor van belang is. Er is geen aparte beoordeling nodig bovenop de bescherming die de A-gewogen normstelling op basis van dosis-effectrelatie reeds biedt. De mate van bescherming en de normering worden eveneens beschouwd in een literatuuronderzoek²⁰ naar laagfrequent geluid van windturbines van Agentschap NL. Ook hier zijn geen aanwijzingen dat het aandeel laagfrequent geluid een bijzondere dan wel belangrijke rol speelt.

Ten slotte is door de Staatsecretaris van Infrastructuur en Milieu, mede namens de minister van Economische Zaken en de minister van Infrastructuur en Milieu over het onderwerp laagfrequent geluid van windturbines een brief aan de Tweede kamer gestuurd²¹. Deze brief baseert zich onder andere op bovengenoemd onderzoek van het RIVM. Op grond van de brief van de Staatssecretaris kan worden gesteld dat toetsing aan de standaard Nederlandse geluidnormen (zoals in dit rapport gebeurt) tevens voldoende bescherming biedt tegen laagfrequent geluid. Het is dan ook niet noodzakelijk apart onderzoek uit te voeren naar laagfrequent geluid voor dit plan.

4.6.4 Cumulatie

Algemeen

Cumulatie met andere bronnen wordt beschouwd als er sprake is van blootstelling aan meer dan één geluidbron conform de rekenregels uit het Reken- en meetvoorschrift windturbines (Activiteitenregeling milieubeheer Bijlage 4). Voor de omgeving van het plangebied zijn dit naast de windturbines de relevante N-wegen (N302), spoorlijnen (Hoorn-Enkhuizen) en de bedrijventerreinen (WestFrisia, Zevenhuis en WFO) in het gebied.

Effectbeoordeling

In het geluidsrapport zijn per toetspunt de afzonderlijke geluidbelastingen van het industrielawaai, het wegverkeerslawaaï, het railverkeerslawaaï en de berekende gecumuleerde jaargemiddelde geluidniveaus L_{CUM} gegeven. Dit is gedaan voor zowel de situatie met als zonder windturbines. Aan de hand van de methode Miedema is

¹⁹ Windturbines: invloed op de beleving en gezondheid van omwonenden, GGD Informatieblad medische milieukunde Update 2013; RIVM rapport 200000001/2013

²⁰ Literatuuronderzoek laagfrequent geluid windturbines, LBP Sight in opdracht van Agentschap NL, projectnummer DENB 138006 september 2013

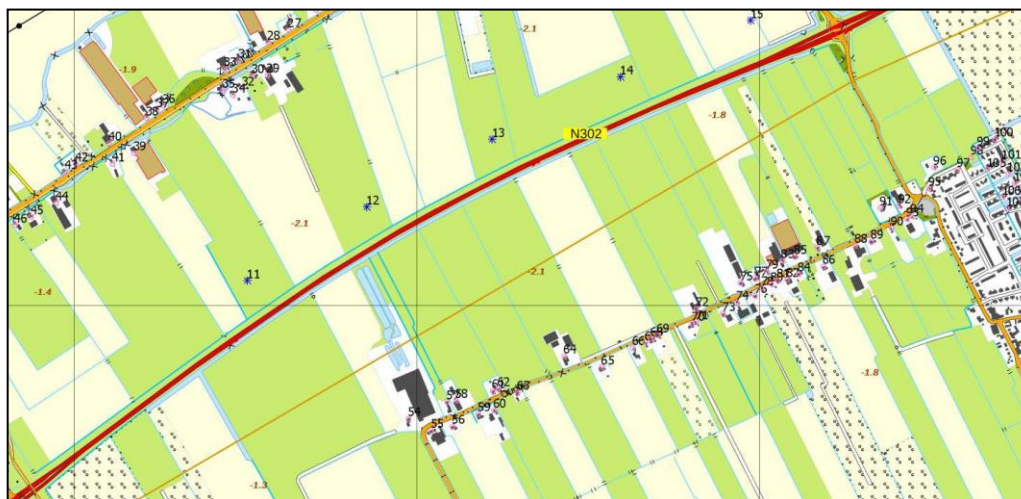
²¹ Brief d.d. 31 maart 2014, betreft laagfrequent geluid van windturbines, kenmerk IenM/bsk-2014/44564, staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu Wilma J. Mansveld

vervolgens de akoestische kwaliteit van de omgeving ten gevolge van de cumulatieve effecten bepaald en kan de leefomgeving objectief worden beoordeeld.

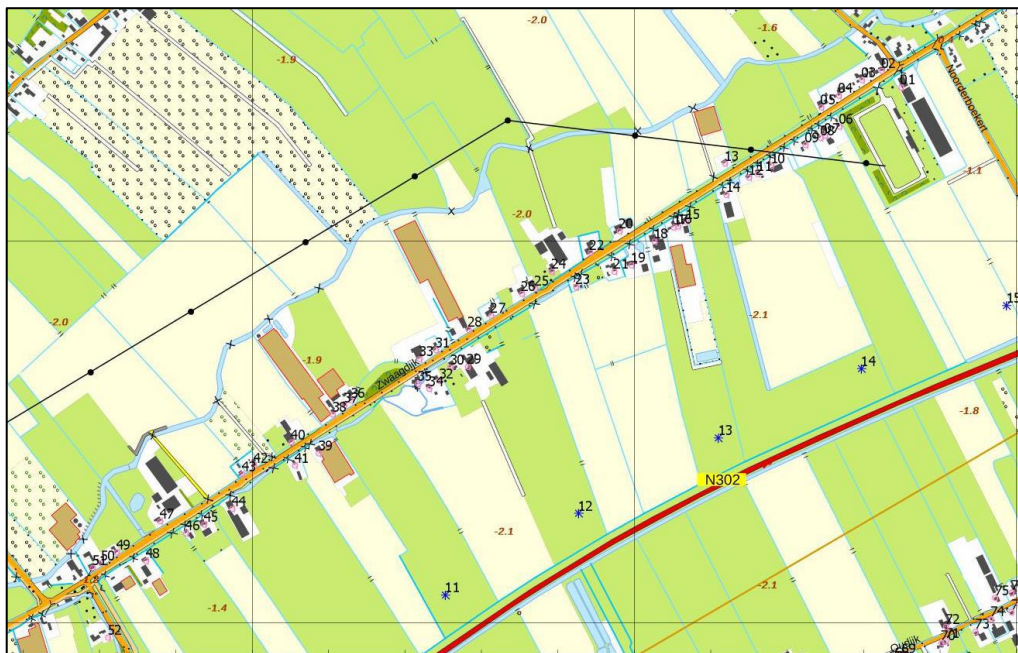
Kwaliteit van de akoestische omgeving	Geluidsbelasting
Goed	$\leq 50 \text{ dB } L_{den}$
Redelijk	$\leq 55 \text{ dB } L_{den}$
Matig	$\leq 60 \text{ dB } L_{den}$

Tabel 4-3 Classificering kwaliteit van de akoestische omgeving in een milieukwaliteitsmaat volgen de ‘methode Miedema’

Van 106 van de 107 onderzochte toetspunten (zie Figuur 4-6 en Figuur 4-7) is de kwaliteit van de akoestische omgeving in de huidige situatie te omschrijven als goed tot redelijk. Voor één toetspunt geldt in de huidige situatie de categorie matig. Na de komst van Windpark Westfrisia (gebruik makend van de L93 na geluid-reducerende maatregelen) verschuift die verdeling naar 93 toetspunten die goed tot redelijk scoren en 11 matig.

Figuur 4-6 Overzicht objecten rekenmodel – ligging van toetspunten zuidzijde

Figuur 4-7 Overzicht objecten rekenmodel – ligging van toetspunten noordzijde

4.6.5 Conclusie

De Lagerwey L93 overschrijdt bij enkele geluidsgevoelige bestemmingen de maximaal toegestane waarden. Daarom worden geluidreducerende maatregelen ingezet door het instellen van een stillere modus tijdens de nacht. Na toepassing hiervan wordt voor geen enkele woning de norm van $L_{den} = 47$ overschreden. Met betrekking tot laagfrequent geluid is de conclusie dat de standaard Nederlandse geluidsnormen voldoende beschermingen bieden tegen laagfrequent geluid en dat apart onderzoek op dit punt niet noodzakelijk is. Voor wat betreft de cumulatie van geluid vindt een kleine verschuiving plaats naar een redelijk tot matige score voor een beperkt aantal toetspunten. Deze verschuiving is niet zodanig dat geen sprake is van een acceptabel woon- en leefklimaat. Op grond van het voorgaande blijkt dat voor het aspect geluid wordt voldaan aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7 Veiligheid

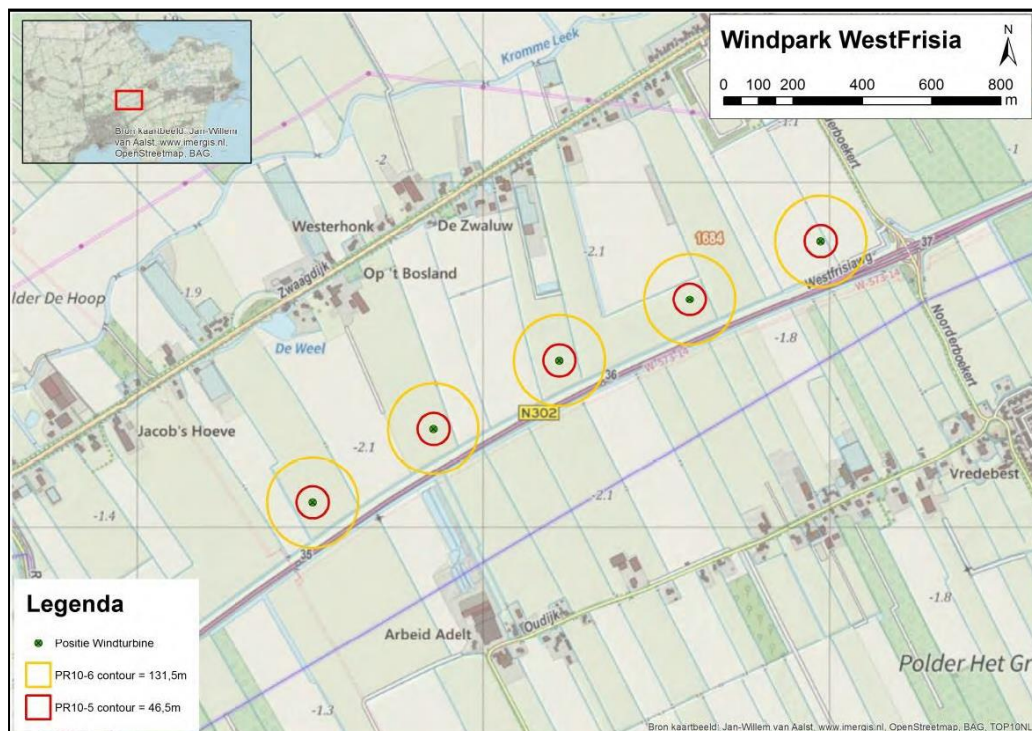
Naast directe hinder van geluid en slagschaduw, moet rekening worden gehouden met effecten op de externe veiligheid van de omgeving. De externe veiligheidseffecten zijn nauw verbonden met effecten op bestaande infrastructuur en worden dan ook gezamenlijk onderzocht.

4.7.1 Afstand tot kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten

Voor windturbines die op land geeft het activiteitenbesluit normen voor de bescherming van beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten in de omgeving. Voor het bepalen van de effecten van windturbines op externe veiligheid is het "Handboek Risicozonering windturbines" (2013) aangehouden. Voor de definitie van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten wordt aangesloten bij de beschrijving uit het Besluit

Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI)²². Voor kwetsbare objecten (zoals woningen) geldt voor het plaatsgebonden risico (PR) een contour van 10^{-6} .

Kwetsbare objecten mogen niet binnen de 10^{-6} contour zijn gelegen. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de minder strenge norm van de 10^{-5} contour.

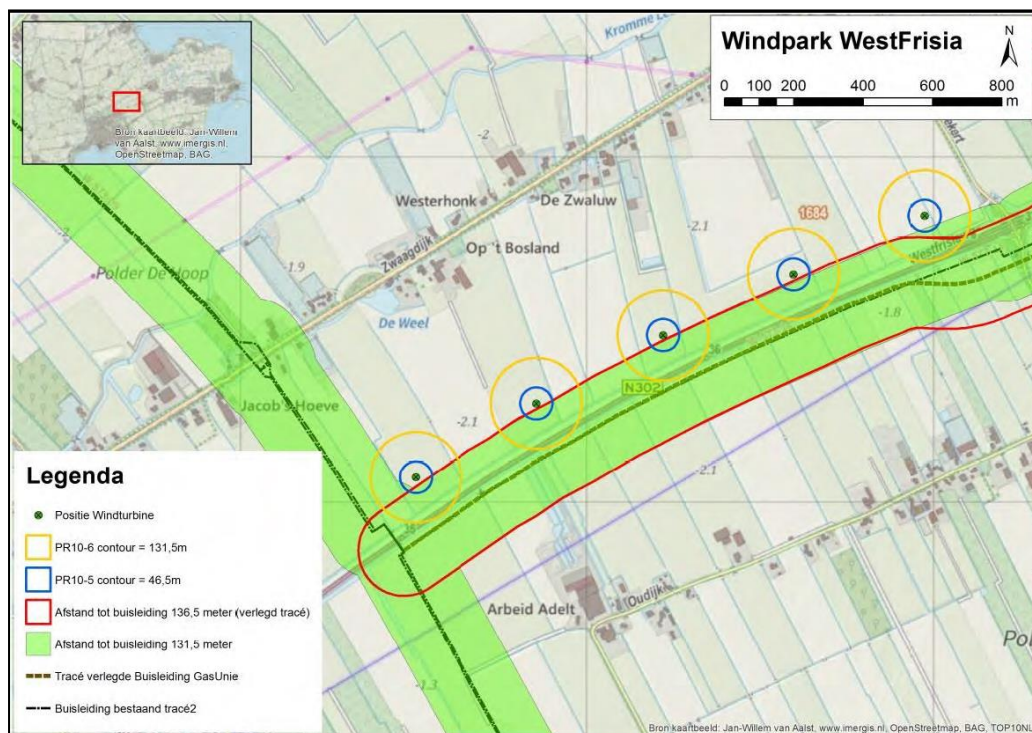
Figuur 4-8 10^{-6} en 10^{-5} contouren (maximale afstanden)

Uit bovenstaande figuur (Figuur 4-8) blijken er geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten aanwezig te zijn binnen de maximale PR-contouren van de windturbines.

4.7.2 Afstand tot risicobronnen

Op grond van het Handboek Risicozonering Windturbines wordt aanbevolen afstand te houden tot andere risicobronnen, zoals gasleidingen. In Figuur 4-9 is een kaart met onder andere de aanwezige buisleidingen in het gebied opgenomen met daarop de aanbevolen toetsafstand uit het handboek risicozonering windturbines 2014 (v3.1). De buisleiding aan de zuidzijde van de Westfrisiaweg zal, in verband met aanpassingen aan de weg, in de toekomst worden verlegd. De windturbines moeten voor beide situaties voldoen aan de veiligheidseisen. Voor buisleidingen hanteert Gasunie (eigenaar van de meeste leidingen in Nederland) een eigen afstandscriterium van ashoogte plus $1/3$ rotordiameter.

²² Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi) artikel 1 – Begripsbepalingen. Te raadplegen via: http://wetten.overheid.nl/BWBR0016767/geldigheidsdatum_01-02-2016#1.

Figuur 4-9 Contouren t.o.v. buisleidingen

In correspondentie met initiatiefnemer heeft Gasunie laten weten geen bezwaar te hebben *“tegen het plaatsen van windturbines als de volgende uitgangspunten worden gehanteerd voor ondergrondse leidingen:*

- *de leiding buiten de grootste afstand van ‘bladworpafstand bij nominaal toerental’ en ‘ashoogte +1/3 wielengte (High Impact Zone)’ ligt kunnen de windturbines geplaatst worden.*

Indien ‘bladworpafstand bij nominaal toerental’ groter is dan de High Impact Zone, dan moet berekend worden of er door de plaatsing van de windturbines een PR 10-6/jaar contour ontstaat (de leiding heeft zonder windturbines geen PR 10-6/jaar contour). Als er een PR 10-6/jaar contour ontstaat dan is de plaatsing van de windturbines voor Gasunie niet aanvaardbaar aangezien de plaatsing in strijd is met de bedoeling van de wet (Bevb) dat het plaatsgebonden risico van de bestaande gasinfrastructuur niet zou moeten toenemen. Het plaatsen van windturbines is voor Gasunie alleen acceptabel als het plaatsgebonden risico ter hoogte van de leiding kleiner is dan of gelijk aan 10-6/jaar.

Voor alle windturbines geldt dat de maximale werpafstand bij nominaal toerental groter is dan de high impactzone. Voor de Lagerwey L93 is de maximale PR 10⁻⁶ contour het grootst, namelijk 131,5 meter. De locaties van de windturbines liggen op 144,9 m tot de (verlegde) buisleiding van de Gasunie. Daarmee wordt aan beide voorwaarden van Gasunie voldaan voor alle onderzochte windturbinetypes.

4.7.3 Afstand tot wegen en spoorwegen

Wegen

Voor rijkswegen in Nederland geldt op basis van artikel 3 van de “Beleidsregel voor het plaatsen van windturbines op, in, of over Rijkswaterstaatwerken” (2002) dat voor windturbines een minimale afstand van een halve rotordiameter tot de rand van de verharding van de rijksweg moet worden aangehouden. Voor lokale en regionale wegen geldt deze afstandseis niet, hoewel het bewaren van een dergelijke afstand wel wordt aangeraden. Uitgaande van een turbine met een rotordiameter van tot 93 meter, geldt dus een afstand tot 46,5 meter (halve rotordiameter) tot de rand van de verharding. De windturbinelocaties liggen minimaal 110 meter afstand tot de rand van de provinciale weg N302 en voldoen dus zeer ruim aan deze norm.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Op de N302 (traject Hoorn – Kootwijk) blijkt volgens de provinciale risicokaart²³ sprake te zijn van transporten van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld benzine, diesel). De provinciale risicokaart geeft aan dat ten gevolge van het vervoer van gevaarlijke stoffen geen PR10-6 noch PR10-5 contour aanwezig is langs deze weg (beide contouren 0 meter). Dit betekent dat het vervoer van gevaarlijke stoffen in omvang beperkt is.

Figuur 4-10 Uitsnede risicokaart (rode pijl = locatie plangebied)

Om een beoordeling van de effecten van de aanwezigheid van windturbines langs deze weg te kunnen maken, wordt gekeken naar de trefkans van een gevaarlijk transport in relatie tot de intrinsieke faalkans, rekening houdend met de verblijftijd van het transport. De additionele risicotoevoeging van het rijden langs een windturbine bedraagt in dit geval 1,10% per jaar. Deze risicotoevoeging is verwaarloosbaar te noemen omdat deze kleiner is dan 10% (richtlijn Handboek Risicozonering Windturbines). Ook als de effecten van de vijf windturbines worden opgeteld dan is het risico (5,5%) lager dan 10% en zijn de additionele effecten van het windpark verwaarloosbaar.

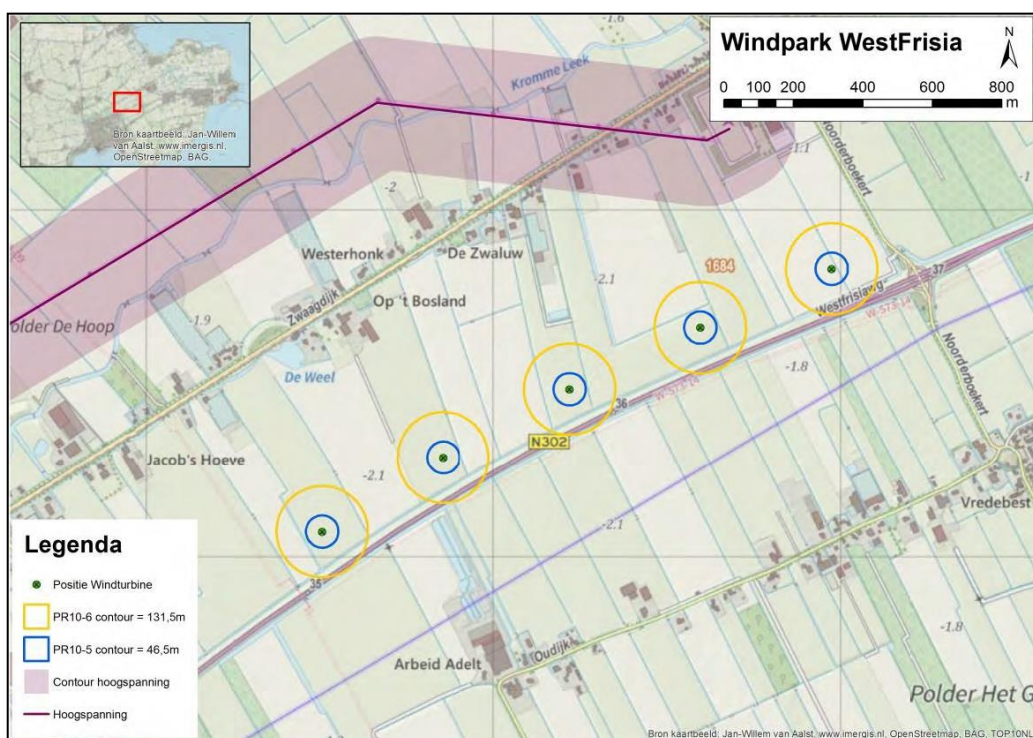
²³ Provinciale Risicokaart Noord-Holland, N302 Hoorn-Zwaagdijk-Oost

Spoorwegen

In het plangebied lopen geen spoorwegen die een belemmering voor windenergie op deze locatie vormen.

4.7.4 Hoogspanningsverbindingen

TenneT is de netbeheerder van de hoogspanningsverbindingen. Bij de plaatsing van windturbines nabij hoogspanningslijnen wordt een afstand gehanteerd van de maximale werpafstand bij nominaal toerental, zoals beschreven in het Handboek Risicozonering Windturbines. Figuur 4-11 laat de benodigde afstand tot de hoogspanningslijn zien. Deze ligt geheel buiten (op meer dan 300m van) het plangebied en vormt daarmee geen belemmering. De locaties van de windturbines liggen op voldoende afstand tot hoogspanningslijnen.

Figuur 4-11 Afstanden tot hoogspanningen

4.7.5 Radar en beschermde straalpaden

Binnen radarzones en laagvliegroutes gelden beperkingen ten aanzien van windturbines. Locaties binnen 75 kilometer van een radarpost moeten op grond van het Barro eerst ter goedkeuring aan het ministerie van Defensie worden voorgelegd, nadat deze zijn getoetst door TNO. Laagvlieggebieden en helikopteroefengebieden kennen harde bouwhoogtebeperkingen. Hierbij is het tevens van belang dat de rotorbladen van een windturbine de route niet 'doorsnijden'. Er moet dus een afstand van minimaal een halve rotordiameter in acht worden genomen tot de rand van de laagvlieggebieden.²⁴ Voor het plangebied zijn deze aspecten onderzocht.

²⁴ Deze beperkingen vloeien voort uit de Wet luchtvaart betreffende Regelgeving voor burgerluchthavens en militaire luchthavens (RBML)

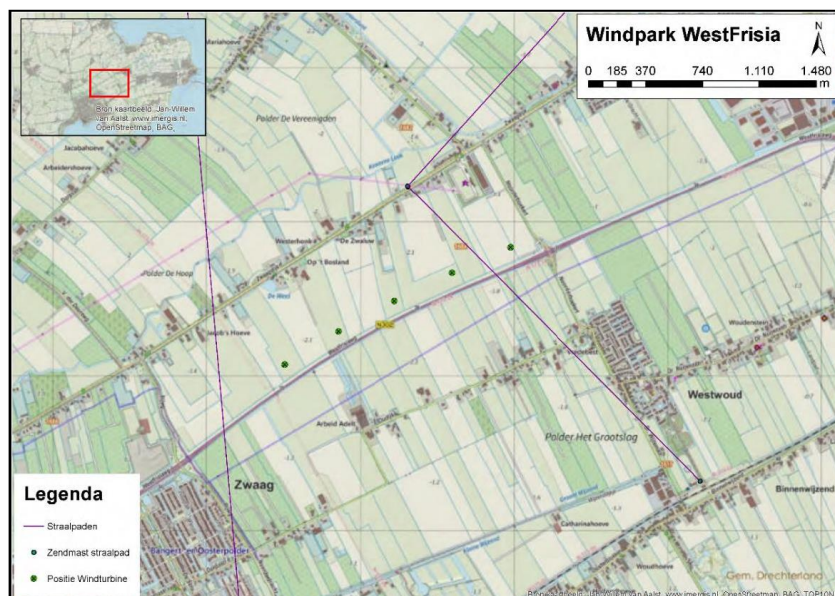
Radar

Voor de locatie van het voornemen geldt dat deze binnen de verstoringafstand van 75 kilometer is gelegen en derhalve door TNO moet worden getoetst. Windpark Westfrisia ligt binnen de 75 km cirkels rond de MASS radar in Leeuwarden en Soesterberg en binnen de 75 km cirkel rond de MPR gevechtsleidingsradars te Wier en Nieuw Milligen. In bijlage 6 is het onderzoek van TNO te vinden. TNO geeft aan dat na de bouw van Windpark Westfrisia de onderzochte radars op voldoende niveau blijven werken. Naast advies van TNO is er ook bij Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL) en de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) navraag gedaan over mogelijke gevolgen van Windpark Westfrisia op overige luchtvaart onderwerpen. Beide instanties geven aan dat er geen effecten te verwachten zijn. Ook de verklaringen van ILT en LVNL zijn in bijlage 6 te vinden.

Straalpaden

Een straalpad is een draadloze verbinding tussen twee plaatsen, waarmee data, audio en visuele informatie kan worden verstuurd. De twee connectiepunten van een dergelijke verbinding moeten 'in zicht' van elkaar staan, wat wil zeggen dat het pad vrij moet zijn van fysieke obstakels. De plaatsing van een windturbine in of nabij een straalpad kan effect hebben en resulteren in een verstoring van het signaal. Om verstoring te voorkomen heeft het Agentschap Telecom met alle betrokken partijen afspraken gemaakt hoe om te gaan met het plaatsen van windturbines en straalpaden.²⁵ Er is reeds bij KPN navraag gedaan of zij interferentie verwachten met hun straalpaden. KPN geeft aan geen problemen te verwachten omdat de straalverbindingen die zij opereren niet door het plangebied lopen. Via agentschap telecom zijn de straalpaden in de figuur hieronder binnengekomen. De windturbines van Windpark Westfrisia staan op voldoende afstand van het straalpad, dat door het plangebied loopt, om deze niet te doorkruisen.

²⁵ Toetsingscriterium Straalverbinding en Windturbines, Agentschap Telecom
www.agentschaptelecom.nl/sites/default/files/toetsingscriterium_straalverbindingen_en_windturbines.pdf

Figuur 4-12 Straalpaden in de nabijheid van Windpark Westfrisia

4.7.6 Conclusie externe veiligheid

Op het gebied van veiligheid wordt voor alle windturbines voldaan aan toetsafstanden en normeringen en daarmee aan een goede ruimtelijke ordening.

4.8 Energieopbrengst

De energieopbrengst van een windpark is afhankelijk van vele factoren zoals het windturbintype, het windaanbod en de onderlinge afstand van de windturbines. Wanneer de onderlinge afstand te klein wordt, wordt de energieopbrengst lager, omdat de windturbines meer wind van elkaar afvangen. Het opgesteld vermogen voor de onderzochte windturbintypes varieert van 2 tot 2.6 MW per turbine. Deze waarden zijn bepaald op basis van een *WindPro* opbrengstberekening. Voor het aanvragen van de SDE+- subsidie zal een opbrengstrapport in groter detail worden geschreven.

De 5 windturbines wekken elektriciteit op voor circa 9.000 huishoudens (uitgaande van een gemiddeld verbruik van 3.500 kWh/jaar). Elk kilowattuur dat wordt geproduceerd door Windpark Westfrisia zorgt ervoor dat deze niet hoeft te worden geproduceerd met behulp van fossiele bronnen van energie. Dit leidt tot een positief klimateffect in de vorm van vermeden emissies van luchtverontreinigende stoffen en klimaatstoffen zoals CO₂. Wanneer wordt gerekend met een gemiddelde vermeden CO₂ uitstoot per opgewekte kWh windenergie in Nederland (0,55 gram/kWh; bron Agentschap NL²⁶) dan draagt de ontwikkeling bij aan een vermeden CO₂ uitstoot van circa 0,2 megaton CO₂ per jaar. Het produceren, bouwen, installeren en ontmantelen van een windturbine kost ook energie. Uit verschillende onderzoeken wordt gemeld

²⁶ Zie voor exacte data: <http://www.rvo.nl/onderwerpen/duurzaam-ondernemen/duurzame-energieopwekken/windenergie-op-land/beleid/cijfers>

dat de energie die hiervoor benodigd is in ongeveer 3 tot 6 maanden is terugverdiend²⁷.

Conclusie energieopbrengst

Voor wat betreft energieopbrengst scoort het initiatief positief. Alle windturbintypes leveren een positieve bijdrage aan zowel energieopbrengst als vermeden emissies. Windturbintypes met een groter vermogen, hogere ashoogte en grotere rotor kennen een grotere energieopbrengst en hoger vermeden CO₂ uitstoot.

4.9 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

De bouw van een nieuw windturbinepark is aangewezen in het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) als categorie D22.2. Voor windparken met meer dan drie, en minder dan tien, windturbines en met een gezamenlijk vermogen van minder dan 15 MW dient door middel van een vormvrije m.e.r.-beoordeling aangetoond te worden dat geen formele m.e.r.-(beoordeling) doorlopen behoeft te worden voor het provinciaal inpassingsplan.

Voor dit project is sprake van een dergelijke vormvrije m.e.r.-beoordeling. Deze is opgenomen in bijlage 7. Daaruit blijkt dat het project geen belangrijke negatieve gevolgen heeft voor het milieu waardoor er geen aanleiding is voor het doorlopen van een milieueffectrapportage.

²⁷ <http://www.rvo.nl/onderwerpen/duurzaam-ondernemen/duurzame-energie-opwekken/windenergie-opland/faq>

5 Juridische planopzet

In dit hoofdstuk wordt de juridische regeling van het inpassingsplan toegelicht. Een inpassingsplan is wat betreft vorm, inhoud, procedure gelijk aan een bestemmingsplan.

Het inpassingsplan Windpark Westfrisia is opgezet conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) 2012. De SVBP bevat standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het inpassings- of bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. Inpassingsplannen en bestemmingsplannen zijn hierdoor op vergelijkbare wijze opgebouwd en op eenzelfde manier verbeeld. De planregels geven inhoud aan de op de verbeelding gegeven bestemmingen. De regels geven aan waarvoor de gronden en opstallen al dan niet mogen worden gebruikt en wat en hoe er mag worden gebouwd.

Uitgangspunt voor de planopzet is enkel datgene vast te leggen dat voor de realisatie van het windpark noodzakelijk is en zo veel mogelijk te kiezen voor het gebruik van gebiedsaanduidingen zodat het gebruik van de gronden voor de windturbines beperkt wordt tot hetgeen voor de realisatie en het gebruik daarvan noodzakelijk is. De overige gronden kunnen door gebruik van deze systematiek maximaal gebruikt worden voor de bestaande met name agrarische gebruiksvormen.

In artikel 1 en 2 van het inpassingsplan zijn respectievelijk de 'Begripsbepalingen' en de 'Wijze van meten' opgenomen. Deze regels zijn bedoeld om onduidelijkheden over hetgeen het inpassingsplan toelaat, zo veel mogelijk weg te nemen. In de begripsbepalingen zijn de in het inpassingsplan voorkomende begrippen gedefinieerd. In de wijze van meten is vastgelegd hoe de afmetingen zoals gesteld in het inpassingsplan moeten worden gemeten.

De locaties van de 5 windturbines hebben de bestemming 'Bedrijf – windturbinepark' (artikel 3) gekregen. Binnen deze bestemming is met een bouwvlak aangegeven waar de fundering en de masten van de windturbines moeten worden gebouwd. Dit is nauwkeurig bepaald om te zorgen dat de windturbines in een lijn opstelling worden geplaatst. Ook is in de bestemmingsomschrijving expliciet benoemd dat het inpassingsplan tot doel heeft 5 windturbines te bouwen om de gewenste lijnopstelling te verzekeren. Daarnaast is een functieaanduiding opgenomen voor de voor het windpark noodzakelijk nutsvoorzieningen. Het betreft de functieaanduiding 'nutsvoorziening'. Binnen het bouwvlak voor de windturbines zijn de ashoogte en rotordiameter van de windturbines beperkt tot de aangevraagd maten van 85 meter respectievelijk 82 meter.

In het plan is vastgelegd dat van deze maatvoering onder voorwaarden kan worden afgeweken. Deze afwijkingsbevoegdheid is opgenomen gelet op de aanvraag uit 2010 en de voortschrijdende stand der techniek en het aanbod van windturbines. Dankzij nieuwe technieken is het mogelijk om windturbines te realiseren met meer vermogen

met een kleinere of gelijke belasting op het woon- en leefklimaat. Daarnaast is het aanbod windturbines dat aan de aanvraag voldoet door de technologische vooruitgang zeer beperkt. Er is daarbij gekozen voor een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid voor GS om voor de rechtstreekse bouwmogelijkheden in het inpassingsplan aan te sluiten bij de aanvraag uit 2010. De afwijking is gemaximeerd op een rotordiameter van 93 meter. Deze maximale afwijking is gekozen op basis van de gulden snederegel voor windturbines die uitgaat van:

Ashoogte	Gulden Snede rotordiameter
< 80 meter	ashoogte +/- 20%
> 80 meter	ashoogte +/- 10%

Daarna is gekeken welke minimale afwijking noodzakelijk is om een uitvoerbaar en rendabel windpark te realiseren. Deze minimaal noodzakelijk afwijking is daarbij gesteld op 93 meter. Dit betekent dat ten opzichte van de gulden snede de maximale rotordiameter met 3 meter is beperkt. Afwijken is slechts toegestaan onder strikte voorwaarden, die moeten waarborgen dat enkel gebruik mag worden gemaakt van de afwijking als:

1. dit noodzakelijk is gelet op de technologische vooruitgang sinds de datum van het inpassingsplanverzoek;
2. de gevolgen voor het woon- en leefklimaat verbeteren.

Hiermee is beoogd om voor een specifieke ontwikkeling, zoals het initiatief van Windpark Westfrisia B.V., te toetsen of aan deze voorwaarden wordt voldaan.

De buiten het bouwvlak gelegen gronden binnen de bestemming mogen, voor zover dit mogelijk is zonder de verstoring van de windturbines, agrarisch worden gebruikt.

De anti-dubbeltelbepaling (artikel 4) moet gelet op het Besluit ruimtelijke ordening worden opgenomen in het inpassingsplan. Deze bepaling is bedoeld om er voor te zorgen dat de ruimte die het inpassingsplan biedt na realisatie van de functie niet nogmaals wordt gebruikt. In artikel 5 is de verhouding tussen het inpassingsplan en de gemeentelijke bestemmingsplannen opgenomen. De gemeente mag voor dit gebied een nieuw bestemmingsplan vaststellen, mits de regels uit dit inpassingsplan daar één op één dan wel met dezelfde strekking en inhoud in zijn opgenomen (artikel 6).

De overdraai van de windturbines heeft de gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – windturbine' gekregen. Dit betekent dat in deze vrijwaringszone rekening moet worden gehouden met de overdraai van de windturbines. De toegangswegen naar de windturbines zijn vastgelegd als gebiedsaanduiding, evenals het tracé voor de kabels en leidingen. Dit heeft tot voordeel dat alle onderliggende enkelbestemmingen met bijbehorend gebruik behouden blijven. Waar medegebruik mogelijk is of waar na realisatie de functieaanduidingen niet volledig worden gebruikt kan het agrarisch grondgebruik worden voortgezet (artikel 7).

Het overgangsrecht (artikel 8) is conform het Bro en SVBP2012 opgenomen. Het is bedoeld om bestaande bouwwerken en bestaand gebruik gedurende de planperiode te behouden en te kunnen voortzetten. Ook de slotregel (artikel 9) is conform het Bro en SVBP2012 opgenomen.

6 Uitvoerbaarheid

Artikel 3.1.6 van het Bro bepaalt dat in de toelichting van het ruimtelijk plan ook inzicht wordt gegeven in de uitvoerbaarheid van dat plan. Het gaat daarbij zowel om de economische uitvoerbaarheid als de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

6.1 Kostenverhaal

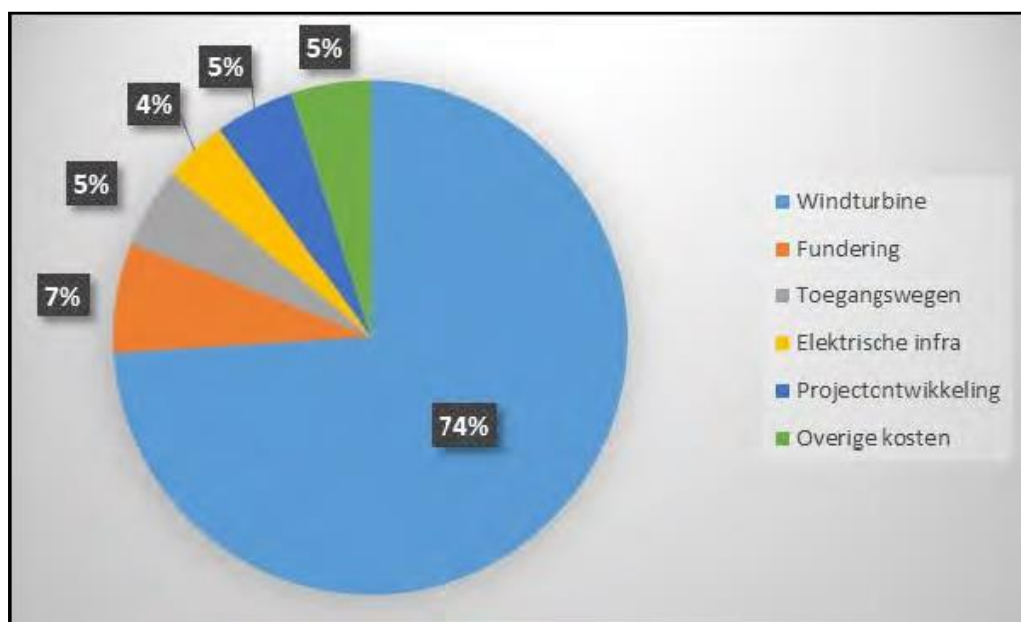
In afdeling 6.4 van de Wro zijn bepalingen opgenomen over grondexploitatie en kostenverhaal in die gevallen die zijn aangewezen in het Bro. Kostenverhaal is op grond van het Bro verplicht in geval van:

- de bouw van een of meer woningen;
- de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen;
- de uitbreiding van een gebouw met ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte of met een of meer woningen;
- de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd;
- de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte van de nieuwe functies ten minste 1500 m² bruto-vloeroppervlakte bedraagt;
- de bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte.

Op basis van dit inpassingsplan mogen 5 windturbines worden gerealiseerd met de daarbij behorende voorzieningen. Omdat het hier gaat om de bouw van meerdere hoofdgebouwen zoals bedoeld in artikel 6.2.1, sub b van het Besluit ruimtelijke ordening, is kostenverhaal voor voorliggend inpassingsplan verplicht. Hiertoe is een anterieure overeenkomst opgesteld waarin afspraken zijn gemaakt over de kostenverdeling van het planproces en planschade. Vastgelegd is dat initiatiefnemers de kosten dragen voor alle noodzakelijke onderzoeken ten behoeve van dit inpassingsplan. Kosten voor het opstellen van het inpassingsplan en het doorlopen van de procedure zijn voor rekening van het bevoegd gezag. Ook vergoeden initiatiefnemers eventuele planschade aan de provincie als die op verzoek wordt toegekend.

6.2 Financiële uitvoerbaarheid

Het initiatief wordt gefinancierd door de initiatiefnemer: Windpark Westfrisia B.V.. De bouw en exploitatie van een windpark vraagt om een grote investering aan het begin van het project. Deze investering moet gedurende de looptijd van het project worden terugverdiend. Een windpark verdient haar investering terug door de verkoop van groene stroom. Voor de stroom ontvangt het windpark een basisprijs (net zoals bij grijze stroom) en daar bovenop ontvangt het windpark subsidie per opgewekte kWh.

Figuur 6-1 Verdeling investeringskosten Windpark Westfrisia

De totale investeringen voor Windpark Westfrisia worden op dit moment op 13,5 tot 16,5 miljoen euro geschat, dit is onder meer afhankelijk van het type windturbine dat uiteindelijk wordt gekozen. Figuur 6-1 laat de verdeling van de investeringskosten zien voor Windpark Westfrisia.

Initiatiefnemer zal voor de realisatie van het windpark een beroep doen op de Subsidieregeling Duurzame Energie (SDE+). Dit is noodzakelijk om de onrendabele top van de elektriciteitsproductie van dit windpark te compenseren. Daarbij wordt uitgegaan van een subsidiebedrag per aan het elektriciteitsnet geleverd kilowattuur. Deze subsidie wordt beschikbaar gesteld voor de duur van 15 jaar. De laatste 5 jaar van een windproject blijft alleen de grijze stroomprijs over, omdat de subsidieduur dan is verlopen.

Via de Westfriese windmolen coöperatie (WWC) zal het mogelijk zijn te participeren in Windpark Westfrisia. Iedereen die wil participeren in Windpark Westfrisia kan lid worden van de WWC en geld aan de WWC lenen. Deze leningen worden door de WWC aan Windpark Westfrisia geleend. De WWC krijgt rente op de leningen en krijgt als aandeelhouder na enige jaren dividend. Daardoor kan de WWC aan de leden een goede rente uitbetalen. De ledenvergadering van de WWC is september 2015 akkoord

gegaan met 5% rente op de ledenleningen voor omwonenden van Windpark Westfrisia, en 4% voor overige leden. Dit leidt tot de conclusie dat de financiering van het windpark de verantwoordelijkheid is van de initiatiefnemer.

Verder hebben Provincie en initiatiefnemer een anterieure overeenkomst gesloten waarin is vastgelegd dat initiatiefnemer eventuele planschade die voortvloeit uit dit inpassingsplan voor zijn rekening neemt.

6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.3.1 Participatievoorstelplan

Bij direct omwonenden is er weinig draagvlak voor het windpark. De raad van de gemeente Medemblik wil gelet op het gebrek aan draagvlak voor windenergie in de gemeente niet meewerken aan de realisatie van Windpark Westfrisia. PS zijn daarom op grond van de Elektriciteitswet verplicht om het inpassingsverzoek in behandeling te nemen en een PIP op te stellen voor dit windpark. Ondanks het gebrek aan draagvlak bij direct omwonenden vindt de provincie het belangrijk dat initiatiefnemers en direct omwonenden de dialoog aangaan over het project en ook na realisatie in gesprek blijven.

Om de dialoog in Medemblik/ West-Friesland te bevorderen zijn in 2015 en 2016 gesprekken gevoerd met de betrokken partijen; gemeente Medemblik, Dorpsraad Zwaagdijk West, Stuurgroep Tegenwind, Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbines (NLVOW) en Dorpsraad Zwaagdijk Oost. De direct omwonenden in dit gebied hebben vervolgens een bewonersplatform opgericht om betrokken te blijven bij de ontwikkelingen. Onder leiding van een onafhankelijke voorzitter zijn de initiatiefnemer en het bewonersplatform in gesprek gegaan over het plan. Gespreksonderwerpen zijn onder meer milieueffecten van diverse typen turbines (slagschaduw, geluid, visualisatie), de opzet en vulling van een gebiedsfonds, de onderlinge communicatie en een participatieregeling. De direct omwonenden worden in dit gesprek geadviseerd door de NLVOW.

De initiatiefnemer is voornemens volgens de opgestelde gedragscode van de NWEA een plan te maken voor de proces- en financiële participatie voor omwonenden, het participatieplan.

6.3.2 Reacties Bro-overleg

Op 25 mei 2016 hebben GS de gemeenteraden van de gemeenten Medemblik en Drechterland, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en de Gasunie gevraagd om een reactie op het concept ontwerp inpassingsplan. Een reactie is ontvangen van de gemeenten Medemblik en Drechterland en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Geen reactie is ontvangen van de Gasunie. Onderstaand is de inhoud van deze reacties opgenomen en voor zover nodig beantwoord.

Gemeente Medemblik

Het college van B&W heeft per brief op het inpassingsplan gereageerd. Daarbij hebben zij aangegeven dat binnen de gegeven reactietermijn het niet mogelijk een reactie van de gemeenteraad mee te sturen. Het college behoudt zich dan ook het recht voor deze reactie aan te vullen naar aanleiding van de gemeenteraadsvergadering van 7 juli 2016.

Zakelijk samengevat brengt het college het volgende naar voren:

1. Gedeputeerde Staten beroepen zich enerzijds op de (afstands)criteria in de overgangsregeling en anderzijds op de recent vastgestelde beleidsregel: "Uitwerking van de ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines in herstructureringsgebieden". Het college vindt het onjuist het enige plan is dat niet hoeft te voldoen aan het afstandscriterium van 600 meter en de lijnopstelling van 6. Zij stellen zich op het standpunt dat als een aanvraag wordt aangehouden vanwege nieuw beleid die aanvraag ook aan het nieuwe beleid moet worden getoetst. Te meer omdat voor andere aspecten wel wordt getoetst aan het nieuwe beleid.
2. De windlocatie wordt ten onrechte in de ruimtelijke onderbouwing van het inpassingsplan aangemerkt als verstedelijkt gebied, aldus het college. Hiertoe wordt aangevoerd dat:
 - a. in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie is aangegeven dat in de provincie Noord-Holland de kenmerkende zeer open ruimten onder druk staan en het gebied zowel ten noorden als ten zuiden van de Zwaagdijk als één ruimtelijk landschapstype wordt gezien, namelijk het "oude zeekleilandschap". Dit landschap kenmerkt zich door lintbebouwing met doorzichten naar het omringende landschap en naastgelegen dorpen;
 - b. het gemeentelijk beleid sluit aan op de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. In het vigerende bestemmingsplan heeft het gebied een overwegend agrarische bestemming. In het Natuur- en recreatieplan Westfriesland is over het gebied tussen Hoorn en Enkhuizen/Sedebroec gezegd dat het een "lommerrijk en gevarieerd landschap, geschikt voor sportieve beleving... Opgave is dan ook om dit gebied aantrekkelijker en toegankelijker te maken". Dit sluit goed aan bij het provinciale beleid om verdere verstedelijking buiten de bestaande bebouwing zoveel mogelijk tegen te gaan.
3. Het college stoort zich aan de stelling in de toelichting van het inpassingsplan dat het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk in de afgelopen decennia steeds meer is verstedelijkt door de aanleg van infrastructuur, woon- en werkgebieden en agrarische bebouwing. Voor zover daarvan als sprake is, is dat direct grenzend aan de kernen Hoorn en Hoogkarspel. Het tussenliggende gebied heeft in de afgelopen decennia geen verandering onder gaan. Het is niet de verwachting dat bebouwingsgrens verder gaat schuiven. Ook de regionale Woonvisie voorziet hier niet in. Het enige verschil met de noordkant van de Zwaagdijk is de Westfriisiaweg. Voor de realisatie van deze weg is een beeldkwaliteitsplan opgesteld waarin onder meer is bepaald *"De realisatie van de N23 kan bijdragen aan het vergroten van het open en dicht contrast, bebouwing aan de stadsranden en daar buiten open gebied"*.

4. In de beleidsregel "Uitwerking van de ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied" wordt het gebied aangemerkt als stedelijk gebied en wordt juist ingezet op het opheffen van het contrast tussen stedelijk en landelijk gebied. De beleidsregel gaat er van uit dat de oude structuurlijnen hun waarde hebben verloren ten gunste van de nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik. Het college stelt dat deze beschrijving geen recht doet aan het gebied en het de indruk wekt dat deze beschrijving enkel is ingegeven vanwege de realisatie van vijf windturbines. Het college stelt zich op het standpunt dat zowel het gebied ten noorden als ten zuiden van de Zwaagdijk is te typeren als open landschap. Het gebied is daarmee ongeschikt voor het plaatsen van windturbines aldus het college. Het college verzoekt om dit gebied te typeren als 'open landschap' en daarmee een lage prioriteit te geven voor gebieden die geschikt zijn voor windenergie.
5. Het college geeft te kennen uiterst teleurgesteld te zijn in de behandeling van het initiatief in de ARO-vergadering van 19 april 2016. Er heeft geen inhoudelijk discussie plaatsgevonden, noch is het gebied in breder perspectief geplaatst. De commissie wekt de indruk haar oordeel al klaar te hebben, aldus het college.

Het college stelt op grond van bovenstaande dat het inpassingsplan Windpark Westfrisia niet voldoet aan een goede ruimtelijke onderbouwing gelet op de typering van het gebied in verschillende beleidsplannen. Het college verzoekt ook het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk gelijk te stellen aan het gebied ten noorden van de Zwaagdijk en met deze gebiedstypering rekening te houden in de prioritering van de ingekomen aanvragen.

De regionale uitvoeringsdienst Noord-Holland Noord heeft op verzoek van de gemeente Medemblik de uitgevoerde onderzoeken voor het inpassingsplan beoordeeld. De conclusies van de uitgevoerde onderzoeken worden in het advies onderschreven.

Ad. 1

Zoals in het inpassingsplan beschreven valt de aanvraag onder de overgangsregeling in de PRV. Dit betekent inderdaad dat een aantal eisen die in het kader van de herstructurering worden gesteld, niet van toepassing zijn op dit initiatief. De toepassing van nieuw beleid op het initiatief volgt uit het feit dat artikel 15 van de PRV van toepassing wordt verklaard in de overgangsregeling. De door het college genoemde beleidsregel hangt onder artikel 15 van de PRV en is van toepassing op de realisatie van windturbines in herstructureringsgebieden en daarom ook van toepassing op voorliggend initiatief.

Ad. 2, 3 en 4

In hoofdstuk 3 van dit inpassingsplan is uitgebreid beschreven wat de beleidsvisie van de provincie is op dit gebied. Zoals in de Beleidsregel "Wind op land, Uitwerking van de ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines in herstructureringsgebieden" ook is opgemerkt is sprake van een *"gevarieerd historisch landschap, waarbij lange lintdorpen de structuur (geulen en ruggen) van het door de zee gevormde landschap volgen en herkenbaar maken. ... Het landbouwgebied ertussen is steeds in de orde van één kilometer breed."* Daarmee wordt al te kennen gegeven dat er in het gebied open landschap en landbouwgronden aanwezig zijn maar dat het gebied als groter geheel

bekeken “*rondom de Westfrisiaweg daarom aangemerkt als verstedelijkt gebied, waar oude structuurlijnen (linten) hun structurerende en identiteitsbepalende waarde verliezen ten gunste van nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik.*” In dezelfde beleidsvisie is ook aangegeven waarom het gebied ten noorden van de Zwaagdijk een andere ontwikkeling kent dan het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk. Dat het beide om het ‘oude zeekeilandschap’ gaat doet niets af aan deze ontwikkeling.

Verstedelijking is een begrip dat meer omvat dan enkel woningbouw. Infrastructuur en bedrijvigheid dragen ook bij aan verstedelijking. Daarbij gaat het om de beleving van en activiteiten rondom de Westfrisiaweg waarbij bedrijvigheid, infrastructuur en landbouwgebied elkaar afwisselen. Een ontwikkeling als het realiseren van windturbines direct langs een infrastructurele ontwikkeling als de Westfrisiaweg sluit daarmee goed aan bij de ontwikkeling van deze zone en de daarin voorkomende kenmerkende gebieden. Hierbij is geen sprake van een doelredenering maar een beschouwing van het gebied van Westfriesland als geheel.

Ad. 5

Met betrekking tot de vergadering van de ARO op 19 april kan enkel worden opgemerkt dat het een adviescommissie betreft van onafhankelijke experts die op verzoek, niet onder regie, van de provincie ruimtelijke initiatieven toetsen op ruimtelijke kwaliteit. De mededeling dat de behandeling van het initiatief in de ARO-vergadering als teleurstellend is ervaren wordt daarom voor kennisgeving aangenomen.

Gelet op de beantwoording van de reactie van het college onder Ad 1 t/m 5 bestaat er geen aanleiding op grond van deze reactie af te zien van het inpassingsplan, noch de typering van het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk aan te passen.

Gemeente Drechterland

Het college van B&W heeft per brief op het inpassingsplan gereageerd. Zakelijk samengevat brengt het college het volgende naar voren:

1. De gemeenteraad van Drechterland heeft zich herhaaldelijk uitgesproken tegen het plaatsen van windturbines op land. Gelet op de ligging van het voorliggende initiatief net over de gemeentegrens, wordt Drechterland hier toch mee geconfronteerd. Het college stelt zich op het standpunt dat door de realisatie van het initiatief de openheid van het landschap verloren gaat. Daarnaast maakt het college zich zorgen over eventuele overlast voor bewoners van Westwoud en de Oudijk.
2. Het college geeft te kennen het proces van medewerking van de provincie, voor dit specifieke plan, niet te kunnen volgen en zijn van mening dat het niet getuigt van een duidelijk en goed openbaar bestuur. Er wordt medewerking verleend op basis van een overgangsregeling uit verouderd eigen beleid. Bij het ontwerp en de aanleg van de Westfrisiaweg worden uitgangspunten gehanteerd die er voor moeten zorgen dat het gebied zo min mogelijk wordt aangetast en vooral open blijft. Haaks hierop staat de redenering die nu wordt gehanteerd waarbij wordt gesteld dat de zone rond de nieuwe N23 ‘verstedelijkt gebied’ is. Dit is pertinent onjuist, het gebied is juist een open en weids landschap.

3. Het college stelt dat er voldoende initiatieven zijn waaraan geen medewerking wordt verleend maar waarvoor wel draagvlak is bij de omgeving en het lokaal bestuur. Dit initiatief voor Windpark Westfrisia wordt wel in procedure gebracht, hetgeen onnodig is.
4. Het college stelt zich op het standpunt dat gelet op de andere initiatieven voor wind op land die zijn ingediend en de strikte toepassing van 'bouwen buiten bestaand stedelijk gebied' en de 'ladder van duurzame verstedelijking' het initiatief geen doorgang kan vinden.
5. Zeven Westfriese gemeenten hebben gezamenlijk "het pact van Westfriesland" opgesteld waarin onder andere is opgenomen dat het landschap een 'unique sellingpoint' is. De provincie heeft nadrukkelijk aangegeven "het Pact" te ondersteunen. Naar de mening van het college staan de beleidskaders op gebied van landschap die de provincie hanteert, haaks op een ontwikkeling als die van Windpark Westfrisia.

Ad. 1.

Ten aanzien van eventuele overlast die het college verwacht voor bewoners van Drechterland verwijzen wij naar de uitgevoerde onderzoeken. Hieruit blijkt dat voor alle thema's, al dan niet met het treffen van mitigerende maatregelen, aan de normen wordt voldaan. Ten aanzien van het aspect visuele hinder merken wij op dat dit voor iedereen verschilt. De eenduidige hoogte van de windturbines en de wijze waarop de windturbines zijn gepositioneerd geeft een rustig beeld met zo min mogelijk visuele hinder voor de omgeving.

Ad. 2.

In hoofdstuk 3 van dit inpassingsplan is uitgebreid beschreven wat de beleidsvisie van de provincie is op dit gebied. Zoals in de Beleidsregel "Wind op land, Uitwerking van de ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines in herstructureringsgebieden" ook is opgemerkt is sprake van een *"gevarieerd historisch landschap, waarbij lange lintdorpen de structuur (geulen en ruggen) van het door de zee gevormde landschap volgen en herkenbaar maken. ... Het landbouwgebied ertussen is steeds in de orde van één kilometer breed."* Daarmee wordt al te kennen gegeven dat er in het gebied open landschap en landbouwgronden aanwezig zijn maar dat het gebied als groter geheel bekeken *"rondom de Westfrisiaweg daarom aangemerkt als verstedelijkt gebied, waar oude structuurlijnen (linten) hun structurerende en identiteitsbepalende waarde verliezen ten gunste van nieuwe infrastructuurlijnen en vormen van grondgebruik."* In dezelfde beleidsvisie is ook aangegeven waarom het gebied ten noorden van de Zwaagdijk een andere ontwikkeling kent dan het gebied ten zuiden van de Zwaagdijk. Dat het beide om het 'oude zeeleilandschap' gaat doet niets af aan deze ontwikkeling.

Verstedelijking is een begrip dat meer omvat dan enkel woningbouw. Infrastructuur en bedrijvigheid dragen ook bij aan verstedelijking. Daarbij gaat het om de beleving van en activiteiten rondom de Westfrisiaweg waarbij bedrijvigheid, infrastructuur en landbouwgebied elkaar afwisselen. Een ontwikkeling als het realiseren van windturbines direct langs een infrastructurele ontwikkeling als de Westfrisiaweg sluit daarmee goed aan bij de ontwikkeling van deze zone en de daarin voorkomende

kenmerkende gebieden. Hierbij is geen sprake van een doelredenering maar een beschouwing van het gebied van Westfriesland als geheel.

Ad. 3.

Op de door initiatiefnemer ingediende aanvraag is de Elektriciteitswet van toepassing. In paragraaf 1.2 van dit inpassingsplan is aangegeven wat dit betekent. Het betekent in ieder geval dat de provincie enkel op grond van een goede ruimtelijke ordening de aanvraag kan afwijzen. Het is niet mogelijk de aanvraag af te wijzen vanwege andere initiatieven of maatschappelijk draagvlak.

Ad. 4.

Zoals in de Structuurvisie Noord-Holland 2040 is aangegeven is het beleid van bouwen buiten bestaand stedelijk gebied gericht op woningbouw en woonmilieu's. Dit beleid heeft geen betrekking op windturbines.

Ad. 5

Zoals in hoofdstuk 3 van dit inpassingsplan is aangegeven passen de windturbines op deze plek juist in het Westfriesse landschap. Een beeld dat door ARO in haar advies is bevestigd. Zoals bekend is in het beleid ook een onderscheid gemaakt tussen het gebied ten noorden en ten zuiden van de Zwaagdijk. Daarmee is specifiek afgewogen binnen welk landschap windturbines meer of minder op hun plek zijn.

Gelet op de beantwoording van de reactie van het college onder Ad 1 t/m 5 bestaat er geen aanleiding op grond van deze reactie af te zien van het inpassingsplan.

Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier

Bij emailbericht van 9 juni 2016 heeft het hoogheemraadschap laten weten dat eerdere opmerkingen op de juiste wijze zijn verwerkt in het waterhuishoudkundigplan en dat zij daarmee kunnen instemmen met het ruimtelijk plan.

6.3.3 Zienswijzen

Voor een zakelijke samenvatting van de zienswijzen en de reactie hierop wordt verwezen naar de Nota van Beantwoording opgenomen in bijlage 8.

Regels

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1 Begrippen

1.1 plan

Het inpassingsplan Windpark Westfrisia van de provincie Noord-Holland.

1.2 inpassingsplan

De geometrisch bepaalde planobjecten als vervat in het GML-bestand NL.IMRO.9927.IPWINDPRKWESTFR-VA01 met de bijbehorende regels en bijlagen.

1.3 aanduiding

Een geometrisch bepaald vlak of figuur, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden.

1.4 aanduidingsgrens

De grens van een aanduiding indien het een vlak betreft.

1.5 bebouwing

Eén of meer gebouwen en/of bouwwerken geen gebouwen zijnde.

1.6 bestemmingsgrens

De grens van een bestemmingsvlak.

1.7 bestemmingsvlak

Een geometrisch bepaald vlak met eenzelfde bestemming.

1.8 bouwen

Het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen van een standplaats.

1.9 bouwgrens

De grens van een bouwvlak.

1.10 bouwvlak

Een geometrisch bepaald vlak, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels bepaalde gebouwen en bouwwerken geen gebouwen zijnde zijn toegelaten.

1.11 bouwwerk

Elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct hetzij indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

1.12 gebouw

Elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

1.13 hoogspanningsleiding

Een kabel/leiding met een spanningsniveau hoger dan 30.000 Volt.

1.14 inkoopstation

Bouwwerk bedoeld voor het onderbrengen van schakel en meetapparatuur om de windturbines te verbinden met het landelijke elektriciteitsnet.

1.15 maaiveld

De hoogte waarop het omliggende terrein aansluit op het gebouw, bouwwerk of windturbine.

1.16 nutsvoorzieningen

Voorzieningen ten behoeve van het openbare nut, waaronder mede begrepen inkoopstations, zoals transformatorhuisjes, gasreducerstations, schakelhuisjes, duikers, bemalingsinstallaties, gemaalgebouwtjes, telefooncellen, voorzieningen ten behoeve van (ondergrondse) afvalinzameling en apparatuur voor telecommunicatie.

1.17 opstelplaats

Een verharde plek ten behoeve van het bouwen van en het onderhoud aan een windturbine.

1.18 overig bouwwerk

Een bouwkundige constructie van enige omvang, geen gebouw zijnde, die direct en duurzaam met de aarde is verbonden.

1.19 peil

- a. Voor gebouwen die onmiddellijk aan de openbare weg grenzen: de hoogte van die weg.
- b. In andere gevallen en voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde: de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkte maaiveld, op het tijdstip van inwerkingtreding van dit plan.

1.20 rotor

Het samenstelsel van drie rotorbladen (ook wel wieken genoemd) en hub (ook wel de neus genoemd) van een windturbine.

1.21 rotorblad

De wiek van een windturbine.

1.22 rotordiameter

De diameter van de cirkel die door de tip (het uiteinde) van een rotorblad (wiek) wordt beschreven.

1.23 tip

De uiterste punt van het rotorblad of wind van een windturbine.

1.24 windturbine

Een door wind aangedreven bouwwerk met een rotordiameter van ten minste 5 meter of een ashoogte van ten minste 7 meter waarmee energie wordt opgewekt, inclusief de bij dit bouwwerk behorende infrastructurele voorzieningen, met uitzonderingen van traditionele windmolens of replica's hiervan.

Artikel 2 Wijze van meten

Bij de toepassing van deze regels wordt als volgt gemeten:

2.1 bouwhoogte van een bouwwerk

Vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk, geen gebouw zijnde, met uitzondering van onderschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes, bliksemafleiders en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen.

2.2 ashoogte van een windturbine

Vanaf het peil tot aan de (wieken)as van de windturbine.

2.3 wielengte

de wielengte (of bladlengte) betreft de afstand tussen de tip van de wiek en de (wieken)as.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Artikel 3 Bedrijf - Windturbinepark

3.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Bedrijf - Windturbinepark' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. de opwekking van duurzame elektriciteit door middel van windturbines, met dien verstande dat binnen de grens van het inpassingsplan 5 windturbines worden opgericht;
- b. opstelplaatsen ten behoeve van de bouw en het onderhoud van windturbines, met dien verstande dat maximaal 1 opstelplaats per windturbine is toegestaan met een maximale oppervlakte van 1750 m² per opstelplaats;
- c. tijdelijke voorzieningen ten behoeve van de aanleg van het windturbinepark;
- d. kabels en leidingen ten behoeve van het windturbinepark;
- e. kunstwerken, alsmede voorzieningen ten behoeve van de bediening van kunstwerken;
- f. wegen en paden, in- en uitritten;
- g. hekwerken;
- h. overige nutsvoorzieningen;
- i. voor zover niet strijdig met de belangen van het bepaalde in sub a t/m h, is het volgende toegestaan:
 1. agrarische bedrijvigheid;
 2. watergangen, oevers en taluds;
 3. waterhuishoudkundige voorzieningen.

3.2 Bouwregels

3.2.1 Windturbinepark

Voor het bouwen van windturbines gelden de volgende regels:

- a. het aantal windturbines bedraagt exact 5;
- b. windturbines worden uitsluitend gebouwd ter plaatse van het bouwvlak, waarbij maximaal één windturbine per bouwvlak is toegestaan;
- c. de maximale ashoogte van een windturbine bedraagt 85 meter;
- d. de maximale rotordiameter van een windturbine bedraagt 82 meter;
- e. de windturbine heeft 3 rotorbladen;
- f. de draairichting van de windturbines dient gelijk te zijn;
- g. de verschijningsvorm van de windturbines dient gelijk te zijn.

3.2.2 Nutsvoorzieningen

Voor het bouwen van gebouwen en bouwwerken ten behoeve van het onder brengen van apparatuur om de windturbines te verbinden met het landelijk elektriciteitsnetwerk en nutsvoorzieningen gelden de volgende regels:

- a. de voorzieningen worden gebouwd ter plaatse van de functieaanduiding 'nutsvoorziening';
- b. binnen het inpassingsplan is één inkoopstation toegestaan met een maximale bouwhoogte van 4 meter en een maximaal oppervlak van 36 m²;
- c. voor overige nutsvoorzieningen mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden opgericht met een maximale bouwhoogte van 3 meter;

3.2.3 Overige bouwwerken

- a. De maximale bouwhoogte van palen en masten bedraagt 6 meter.
- b. De maximale bouwhoogte van overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde, bedraagt ten hoogste 3 meter.

3.3 Afwijken bouwregels

Gedeputeerde Staten kunnen bij omgevingsvergunning afwijken van de in lid 3.2.1, onder c opgenomen maximale rotordiameter onder de navolgende voorwaarden:

- a. de afwijking dient noodzakelijk te zijn gelet op de technologische vooruitgang en het aanbod van windturbines sinds de datum van het inpassingsplanverzoek;
- b. de afwijking van de rotordiameter als bedoeld in lid 3.2.1, onder c is toegelaten tot een maximale rotordiameter van 93 meter;
- c. de gevolgen voor het woon- en leefklimaat moeten verbeteren als gevolg van deze afwijking. In de beoordeling mogen zo nodig mitigerende maatregelen worden betrokken. In de beoordeling van het woon- en leefklimaat worden in ieder geval betrokken:
 - 1. slagschaduw: het aantal woningen dat te maken krijgt met slagschaduw op de gevel en de mate van hinder als gevolg van slagschaduw;
 - 2. geluid: het aantal woningen dat als gevolg van de afwijking te maken krijgt met een toename van de geluidsbelasting en de hoogte van deze toename;
 - 3. landschap: de betekenis van de afwijking op de ruimtelijke kwaliteit van het landschap;
 - 4. de gevolgen voor de waterhuishouding;
 - 5. de risico's in het kader van externe veiligheid mogen niet toenemen voor gevoelige bestemmingen als gevolg van de afwijking.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 4 Anti-dubbelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing.

Artikel 5 Verhouding met het bestemmingsplan

- a. Voor zover de enkelbestemming 'Bedrijf - Windturbinepark' als bedoeld in artikel 3 van dit plan, samenvalt met de bestemmingen uit de onderliggende bestemmingsplannen komen de enkelbestemmingen uit die bestemmingsplannen te vervallen.
- b. Voor zover dit inpassingsplan de bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen voor strijdig gebruik als bedoeld in artikel 2.12 Wabo niet wijzigt, blijven de regels uit genoemde bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen onverkort van toepassing.
- c. Voorzover in de onderliggende bestemmingsplannen ter bescherming van de aanwezige archeologische waarden een vergunningplicht is opgenomen, geldt deze vergunningplicht niet voor de activiteiten die op basis van dit inpassingsplan mogen worden ondernomen.

Artikel 6 Bevoegdheid gemeente vaststellen bestemmingsplan

De gemeenteraad van de gemeente Medemblik is bevoegd om na vaststelling van dit inpassingsplan een bestemmingsplan vast te stellen voor de gronden waarop dit inpassingsplan betrekking heeft, indien daarbij wordt voorzien in de bestemmingen, aanduidingen, de planregels en de verbeelding zoals neergelegd in dit inpassingsplan.

Artikel 7 Algemene aanduidingsregels

7.1 Vrijwaringszone - windturbine

Op de gronden met de aanduiding 'vrijwaringszone - windturbine' is wiekoverslag van de windturbine toegestaan, alsmede:

- a. opstelplaatsen ten behoeve van de bouw en het onderhoud van windturbines, met dien verstande dat maximaal 1 opstelplaats per windturbine is toegestaan met een maximale oppervlakte van 1750 m² per opstelplaats;
- b. toegangs- en onderhoudswegen;
- c. kabels en leidingen, niet zijnde hoogspanningsleidingen;
- d. tijdelijke voorzieningen ten behoeve van de aanleg en het onderhoud van het windturbinepark.

7.2 Overige zone - weg

Op de gronden met de aanduiding 'Overige zone - weg' zijn toegangs- en onderhoudswegen ten behoeve van het windturbinepark toegestaan, alsmede:

- a. opstelplaatsen ten behoeve van de bouw en het onderhoud van windturbines, met dien verstande dat maximaal 1 opstelplaats per windturbine is toegestaan met een maximale oppervlakte van 1750 m² per opstelplaats ;
- b. kabels en leidingen, niet zijnde hoogspanningsleidingen;
- c. hekwerken met een maximale bouwhoogte van 2 meter;
- d. waterhuishoudkundige voorzieningen.

7.3 Overige zone - kabels en leidingen

Op de gronden met de aanduiding 'Overige zone - kabels en leidingen' zijn kabels en leidingen, niet zijnde hoogspanningsleidingen, ten behoeve van het windturbinepark toegestaan.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Artikel 8 Overgangsrecht

8.1 Overgangsrecht bouwwerken

1. Een bouwwerk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan aanwezig of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen, en afwijkt van het plan, mag, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot,
 - a. gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
 - b. na het teniet gaan ten gevolge van een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd, mits de aanvraag van de omgevingsvergunning voor het bouwen wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is teniet gegaan.
2. Het bevoegd gezag kan eenmalig in afwijking van het eerste lid een omgevingsvergunning verlenen voor het vergroten van de inhoud van een bouwwerk als bedoeld in het eerste lid met maximaal 10%.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

8.2 Overgangsrecht gebruik

1. Het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet.
2. Het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in het eerste lid, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.
3. Indien het gebruik, bedoeld in het eerste lid, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Artikel 9 Slotregel

Deze regels worden aangehaald als: Regels van het inpassingsplan 'Windpark Westfrisia'.